

WYROK

Warszawa, 11 maja 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ernest Klauziński
Joanna Gawdzik-Zawalska
Monika Kawa-Ogorzałek
Protokolantka: Aldona Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołań wniesionych 30 marca 2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

A.przez odwołującego: TPF spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (KIO 1427/26),

B.przez odwołującego: MGGP Spółka Akcyjna z siedzibą w Tarnowie (KIO 1447/26),

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie

przy udziale uczestników po stronie odwołujących:

- wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: ECM Group Polska Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie oraz INKO CONSULTING spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie w sprawie KIO 1427/26 oraz KIO 1447/26,
- TPF spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie w sprawie KIO 1447/26,

przy udziale uczestników po stronie zamawiającego:

- MGGP Spółka Akcyjna z siedzibą w Tarnowie w sprawie KIO 1427/26,
- SAFEGE S.A.S. z siedzibą w Nanterre w sprawach KIO 1427/26 i KIO 1447/26,

orzeka:

- Oddała oba odwołania.
- Kosztami postępowania w sprawie KIO 1427/26 obciąża odwołującego: TPF spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie i:
  - zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszt wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego;
  - zasądza od odwołującego TPF spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie na rzecz zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.
- Kosztami postępowania w sprawie o sygn. akt KIO 1447/26 obciąża odwołującego: MGGP Spółka Akcyjna z siedzibą w Tarnowie i:
  - zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszt wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego;
  - zasądza od odwołującego MGGP Spółka Akcyjna z siedzibą w Tarnowie na rzecz zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący .....

.....

.....

Uzasadnienie

PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (dalej: Zamawiający) prowadzi na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. — Prawo zamówień publicznych postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Zarządzanie

i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektów: „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Białystok – Knyszyn”, „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Knyszyn – Osowiec” oraz „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Osowiec – Elk”, Nr ref.: 9090/IRZU/03100/04159/25/P (dalej: Postępowanie).

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 27 października 2025 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej S: 206/2025 pod numerem 706836-2025.

KIO 1427/26

30 marca 2026 r. wykonawca TPF spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej: Odwołujący TPF), wniósł odwołanie i zarzucił Zamawiającemu:

1. „Zarzut 1. Naruszenie art. 239 ust. 1 PZP w związku z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) Pzp w związku z art. 239 ust. 1 PZP- przez odrzucenie oferty Odwołującego, mimo że oferta Odwołującego nie podlega odrzuceniu, w szczególności Odwołujący wykazał spełnienie warunku udziału w postępowaniu w zakresie dysponowania osobą spełniającą wymagania dla stanowiska Inżyniera Projektu.
2. Zarzut 2. - Zarzut ewentualny na wypadek nieuwzględnienia Zarzutu 1 - Naruszenie art. 239 ust. 1 PZP w związku z art. 128 ust. 1 PZP - przez zaniechanie wezwania Odwołującego do uzupełnienia podmiotowego środka dowodowego w zakresie dysponowania osobą spełniającą wymagania dla stanowiska Inżyniera Projektu.
3. Zarzut 3. Zarzut naruszenia art. 239 ust. 1 PZP w związku z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) oraz w związku z art. 109 ust. 1 pkt 8 i/lub 10 PZP, przez zaniechanie odrzucenia oferty SAFEGE S.A.S. z siedzibą w Nanterre (dalej Przystępujący lub Safege), mimo że Safege nie spełnia warunków udziału w postępowaniu w zakresie IDW pkt 8.6.1, ppkt 3, tj. w zakresie nadzoru nad budową 8 rozjazdów w technologii blokowej wraz z zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem oraz wprowadził Zamawiającego w błąd przy podawaniu informacji, że spełnia warunku udziału w postępowaniu i/lub przedstawił informacje wprowadzające w błąd.
4. Zarzut 4. - Zarzut ewentualny na wypadek nieuwzględnienia Zarzutu 3 - Naruszenie art. 239 ust. 1 PZP w związku z art. 128 ust. 1 - przez zaniechanie wezwania Przystępującego do uzupełnienia wykazu usług w zakresie warunku IDW pkt 8.6.1, ppkt 3, tj. w zakresie nadzoru nad budową 8 rozjazdów w technologii blokowej wraz z zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem.
5. Zarzut 5. - Zarzut ewentualny na wypadek nieuwzględnienia Zarzutu 3 - Naruszenie art. 239 ust. 1 PZP w związku z art. 128 ust. 1 - przez zaniechanie wezwania Przystępującego do uzupełnienia wykazu usług w zakresie warunku opisanego w IDW pkt 8.6.1 ppkt 1,2, 4-11, podczas gdy ze złożonego wykazu nie wynika, aby Safege spełniało warunku udziału w postępowaniu.
6. Zarzut 6 - Zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 stawy PZP przez zaniechanie odrzucenia oferty Safege jako niezgodnej z warunkami zamówienia ze względu na niespełnienie wymogu zatrudnienia na umowę o pracę pracowników biurowych/administracyjnych zgodnie z § 9 pkt 10 WU.
7. Zarzut 7. - Zarzut ewentualny na wypadek nieuwzględnienia Zarzutu 6 – Naruszenie art. 224 ust. 1 w związku z art. 224 ust. 3 pkt.4 – przez zaniechanie wezwania Przystępującego do wyjaśnień w zakresie zgodności zatrudnienia pracowników biurowych /administracyjnych z przepisami dotyczącymi kosztów pracy, których wartość nie może być niższa od minimalnego wynagrodzenia za prace albo minimalnej stawki godzinowej”.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. „Unieważnienia czynności oceny ofert,
2. Unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
3. Ponowną ocenę ofert,
4. Odrzucenie oferty Przystępującego, ewentualnie
5. Wezwania Odwołującego do uzupełnienia podmiotowego środka dowodowego w zakresie dysponowania osobą spełniającą wymagania dla stanowiska Inżyniera Projektu

6. Wezwania Przystępującego do uzupełnienia wykazu usług w zakresie pkt 8.6.1 IDW

7. Wezwanie Safege do wyjaśnień w trybie art. 224 ust. 1”.

W uzasadnieniu zarzutów odwołania Odwołujący TPF wskazał m.in.:

Zamawiający w pkt 8.6.2 SWZ przewidział warunek udziału w postępowaniu polegający

na tym, że Wykonawca musi dysponować osobą na stanowisku Inżyniera Projektu spełniającą następujące wymagania:

- wykształcenie wyższe;
- minimum 3 lata doświadczenia na stanowisku Inżyniera Projektu lub Inżyniera Rezydenta lub Dyrektora Kontraktu lub równorzędnym w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi;
- w ciągu ostatnich 8 lat liczonych do terminu składania Ofert
- w postępowaniu zdobył doświadczenie w zakresie zarządzania projektami na stanowiskach, o których mowa powyżej, na minimum 2 inwestycjach infrastruktury transportowej, w tym przynajmniej 1 dotyczącej infrastruktury kolejowej (przez okres co najmniej 12 miesięcy na każdej) realizowanych w oparciu o standardowe warunki kontraktowe.

Odwołujący – w odpowiedzi na wezwanie do złożenia podmiotowych środków dowodowych – 03 marca 2026 złożył Formularz „Wykaz osób”, w którym wskazał Panią J.Z. na stanowisko Inżyniera Projektu.

W zakresie doświadczenia ww. osoby Odwołujący wskazał w wykazie osób na realizację dwóch zadań:

1. Realizacja robót budowlanych oraz wykonanie projektu wykonawczego i realizacja robót budowlanych na zabudowę urządzeń sterowania ruchem kolejowym, urządzeń kolejowych sieci telekomunikacyjnych, systemu dynamicznej informacji podróży na odcinku Będzin - Katowice Szopienice Południowe w ramach projektu „Prace na podstawowych ciągach pasażerskich (E 30 i E 65) na obszarze Śląska, etap I: linia E 65 na odcinku Będzin - Katowice Szopienice Płd. – Katowice – Katowice Piotrowice” - na stanowisku Inżyniera Projektu,
2. Budowa drogi ekspresowej S5 Poznań – Wrocław, odcinek Radomicko – Kaczkowo, etap I odc. Radomicko – węzeł Leszno Płd. (bez węzła) i etap II odc. Leszno Płd. (z węzłem) – Kaczkowo” - na stanowisku Główny specjalista ds. rozszczeń (zgodnie z rozdziałem 4.1.1. OPZ: Obowiązki w zakresie zarządzania Zadaniem inwestycyjnym punkt 15 stanowisko równorzędne w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi ze stanowiskiem Inżyniera Rezydenta).

04 marca 2026 roku Zamawiający wystosował wezwanie dotyczące osoby wskazanej

na stanowisko Inżyniera Projektu. W wezwaniu tym Zamawiający wezwał zarówno

do wyjaśnień, jak i do uzupełnień. W odpowiedzi Odwołujący 09 marca 2026 roku złożył obszernie wyjaśnienia wraz z załącznikami.

20 marca 2026 roku Zamawiający poinformował o wyborze oferty najkorzystniejszej, jednocześnie odrzucając ofertę Odwołującego. Zamawiający uznał, że „Wykonawca nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu w zakresie dysponowania osobą spełniającą wymagania dla stanowiska Inżyniera Projektu”.

Cała argumentacja przedstawiona na str. 17-18 odrzucenia oferty Odwołującego sprowadza się do lakonicznego stwierdzenia:

„Zamawiający podkreśla, że w niniejszym postępowaniu nie dokonał oceny doświadczenia wyłącznie przez pryzmat nazwy stanowiska, lecz przez odniesienie do obiektywnych kryteriów wynikających z IDW i OPZ, tj. charakteru roli, zakresu odpowiedzialności oraz miejsca danego stanowiska w strukturze zarządzania projektem inwestycyjnym. Przywoływane przez Wykonawcę orzecznictwo KIO dotyczy stanów faktycznych, w których Zamawiający nie określił punktu odniesienia dla oceny doświadczenia; sytuacja taka nie występuje w niniejszym postępowaniu, gdzie punkt odniesienia został jednoznacznie wskazany w pkt 8.6.2 IDW. W konsekwencji Zamawiający stwierdza, że argumentacja Wykonawcy, oparta na szerokiej wykładni definicji „Zarządzania” oraz zespołowym charakterze realizacji inwestycji, nie wykazuje, że stanowisko Głównego specjalisty ds. rozszczeń jest stanowiskiem równorzędnym w rozumieniu pkt 8.6.2 IDW. Oznacza to, że Wykonawca nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu w zakresie dysponowania osobą spełniającą wymagania dla stanowiska Inżyniera Projektu”.

Jak wynika z powyższego - dla Zamawiającego punktem odniesienia jest pkt 8.6.2 IDW,

który według twierdzeń Zamawiającego został „jednoznacznie wskazany”. Zamawiający

poza lakonicznymi stwierdzeniami i przedstawieniem swojej wykładni SWZ w zakresie postawionych warunków, nie przedstawia żadnego merytorycznego argumentu. Co więcej – Zamawiający w ogóle nie odnosi się do przedstawionych przez odwołującego wraz

z wyjaśnieniami dowodów ani nie wskazuje postanowień IDW i OPZ, które mogłyby stanowić o jednoznaczności i

obiektywności warunków.

Na str. 16 Zamawiający stwierdza „Po pierwsze, Zamawiający wskazuje, że definicja „Zarządzania” z Tomu III SWZ nie służy definiowaniu warunku udziału w postępowaniu, lecz określa zakres zobowiązań Wykonawcy na etapie realizacji umowy. Nie może ona być interpretowana w oderwaniu od pkt 8.6.2 IDW, który w sposób samodzielny i kompletny określa wymagania kwalifikacyjne wobec osoby wskazywanej na stanowisko Inżyniera Projektu, w tym przez wskazanie konkretnych stanowisk referencyjnych (Inżynier Projektu, Inżynier Rezydent, Dyrektor Kontraktu) oraz wymogu doświadczenia w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi”.

Odwolujący stanowczo przeczy takiemu stanowisku, a tym samym – przeczy wykładni warunku udziału dokonanej przez Zamawiającego. Zamawiający sam wskazał, że dokonał tej wykładni w sposób sprzeczny z treścią SWZ.

Zamawiający przekształca, a wręcz przeinacza w treści uzasadnienia odrzucenia postawiony przez siebie warunek udziału w postępowaniu, który kompletnie zmienia jego brzmienie

i co najważniejsze w zupełności zmienia wykładnię. Zamawiający nie wymagał wyłącznie doświadczenia na trzech wskazanych referencyjnych stanowiskach oraz doświadczenia

w zarządzaniu. Warunek sformułowany jest zupełnie inaczej i brzmi: „3 lata doświadczenia

na stanowisku Inżyniera Projektu lub Inżyniera Rezydenta lub Dyrektora Kontraktu

lub równorzędnym w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi” zarządzającym, przypisane do zarządzania projektami inwestycyjnymi. Oznacza to, że „równorzędność”

nie jest pojęciem abstrakcyjnym, lecz ma charakter funkcjonalny i zakresowy: musi odnosić się do stanowiska o porównywalnym zakresie odpowiedzialności i kompetencji względem stanowisk wskazanych wprost w IDW”.

Przedmiotowe twierdzenie Zamawiającego przeczy twierdzeniem, jakie sam stawia w dalszej części uzasadnienia odrzucenia oferty Odwołującego: „Wreszcie, argument Wykonawcy, że skoro Inżynier Projektu i Inżynier Rezydent nie są „równorzędni zakresowo”, to pojęcie równorzędności musi obejmować również stanowiska wyspecjalizowane, opiera się na błędnym utożsamieniu równorzędności zakresów z równorzędnością stanowisk w rozumieniu warunku udziału.

Równorzędność,

o której mowa w pkt 8.6.2 IDW, nie oznacza tożsamości kompetencji ani wykonywania tych samych czynności, lecz porównywalny poziom odpowiedzialności i roli w strukturze zarządzania projektem inwestycyjnym. Fakt, że różne stanowiska zarządcze obejmują odmienne zakresy zadań, nie oznacza, że każde stanowisko realizujące „swoj zakres” staje się równorzędne stanowisku Inżyniera Projektu”. Zamawiający twierdzi, że równorzędność musi zawierać porównywalne kompetencje a jednocześnie nie oznacza, że te kompetencje

są tożsame. Już samo takie twierdzenie zaprzecza sobie samo. Należy wskazać, że z SWZ nie wynika, gdzie i jaka jest granica kompetencji - Zamawiający nie określił w tym zakresie żadnej definicji w SWZ i dopiero na potrzeby odrzucenia oferty Odwołującego przedstawia

w tym zakresie wykładnię SWZ. Podstawą oceny ofert nie może być jednak rozszerzająca

i twórcza wykładnia SWZ – podstawą oceny oferty może być wyłącznie literalne brzmienie SWZ. Jeśli zaś istnieją różne możliwości wykładni danych postanowień SWZ – to wszystkie wątpliwości należy interpretować na korzyść wykonawcy.

Zamawiający twierdzi:

„Po drugie, fakt, że definicja „Zarządzania” obejmuje „ogół czynności” oraz „czynności przypisane Inżynierowi w Kontrakcie budowlanym”, nie oznacza, że każda osoba wykonująca jakiegokolwiek czynności mieszczące się w tym szerokim opisie realizuje „zarządzanie projektem inwestycyjnym” w rozumieniu warunku udziału w postępowaniu. Definicja „Zarządzania” przytoczona przez Wykonawcę nie może być interpretowana w oderwaniu od pozostałych postanowień dokumentacji postępowania ani w sposób prowadzący do rozszerzającej wykładni warunku udziału w postępowaniu. Definicja ta wskazuje bowiem, że zarządzanie obejmuje m.in. „czynności przypisane Inżynierowi w Kontrakcie budowlanym”, co oznacza odesłanie do konkretnych ról i kompetencji przypisanych Inżynierowi w strukturze realizacji Zadania inwestycyjnego, a nie do każdej osoby wykonującej jakiegokolwiek czynności związane z realizacją kontraktu”.

Odwolujący w żadnym miejscu nie odnosił doświadczenia do każdego członka zespołu Inżyniera, w wyjaśnieniach z 09 marca 2026 r. jasno wskazano istotność i kompetencję personelu kluczowego w realizacji funkcji zarządczych i Odwołujący nie porównał

go np. z kompetencjami Inspektorów. To właśnie to stanowi odniesienie do ról przypisanych Inżynierowi w Kontrakcie budowlanym.

Zamawiający stwierdził:

„Po trzecie, nawet przyjmując, że realizacja inwestycji ma charakter zespołowy, okoliczność

ta nie ma jednak znaczenia dla oceny spełnienia warunku udziału w postępowaniu, albowiem nie znosi ona i nie modyfikuje wymogu z pkt 8.6.2 IDW, który dotyczy doświadczenia konkretnej osoby wskazanej na stanowisko Inżyniera Projektu. Warunek ten nie został sformułowany jako „uczestnictwo w zarządzaniu” czy „zarządzanie swoim zakresem”,

lecz jako doświadczenie na stanowisku zarządczym (lub równorzędnym) w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi. Przyjęcie interpretacji proponowanej przez Wykonawcę prowadziłoby do niedopuszczalnego rozszerzenia warunku w ten sposób, że praktycznie każda funkcja ekspercka mogłaby zostać uznana za „równorzędną”, co pozbawiałoby warunek udziału znaczenia”.

Wykładnia, jaką zaprezentował Zamawiający, stwierdza, że jedyna funkcja obejmująca „zarządzanie projektami inwestycyjnymi” musi obejmować całość inwestycji. Jak sam Zamawiający stwierdził, warunek ten nie został sformułowany w zakresie uczestnictwa

w zarządzaniu ani zarządzaniu swoim zakresem. Zamawiający stwierdził natomiast: „OPZ określa hierarchię decyzyjną w ramach realizacji Zadania inwestycyjnego, w której Inżynier Projektu pełni funkcję nadrzędną i koordynującą, natomiast Inżynier Rezydent realizuje określone zadania w ramach tej struktury, w tym czynności związane z rozpatrywaniem roszczeń, po akceptacji Inżyniera Projektu”.

Inżynier Rezydent, jako osoba podległa Inżynierowi Projektu, też według takiej wykładni nie pełni funkcji zarządczej w zakresie zarządzania projektem. Pełnić taką rolę może tylko

i wyłącznie Inżynier Projektu, a Inżynier Rezydent jako osoba podległa, bierze udział

w zarządzaniu, ale tylko w swoim zakresie. Twierdzenia Zamawiającego wykluczają

się wzajemnie. Sam Zamawiający stwierdził „Fakt, że różne stanowiska zarządcze obejmują odmienne zakresy zadań, nie oznacza, że każde stanowisko realizujące „swoją zakres” staje się równorzędne stanowisku Inżyniera Projektu”.

Inżynier Rezydent, jako osoba podległa Inżynierowi Projektu, też według takiej wykładni nie pełni funkcji zarządczej w zakresie zarządzania projektem. Pełnić taką rolę może tylko i wyłącznie Inżynier Projektu, a Inżynier Rezydent jako osoba podległa, bierze udział w zarządzaniu, ale tylko w swoim zakresie. Twierdzenia Zamawiającego wykluczają się wzajemnie. Sam Zamawiający stwierdził „Fakt,

że różne stanowiska zarządcze obejmują odmienne zakresy zadań, nie oznacza, że każde stanowisko realizujące „swoją zakres” staje się równorzędne stanowisku Inżyniera Projektu”.

Zamawiający twierdzi, że „nie dokonał oceny doświadczenia wyłącznie przez pryzmat nazwy stanowiska a w odniesieniu do kryteriów wynikających z IDW i OPZ, tj. charakteru roli, zakresu odpowiedzialności oraz miejsca danego stanowiska w strukturze zarządzania projektem inwestycyjnym”. Odwołujący pragnie tu podkreślić, że Zamawiający nie podał w tym zakresie żadnych wytycznych poza cytatem punktu 8.6.2 IDW. Powołując się na dokument OPZ, nie podał jego punktu, wytycznych, nie wskazał opisanych tam kompetencji, charakteru roli.

Zamawiający odniósł się tylko, że są to czynności „zakwalifikowane jako element procesu zarządzania, a nie jako samodzielne zarządzania projektem inwestycyjnym”. Nie podał żadnego innego obowiązku przypisanego Inżynierowi Rezydentowi, a to jedyne miejsce, gdzie taki obowiązek został przypisany. Co więcej ponownie podkreślił, że takie obowiązki nie są „samodzielne zarządzania inwestycją”, a jak już wiadomo Inżynier Rezydent również nie zarządza sam inwestycją jako osoba podległa Inżynierowi Projektu.

W przedmiotowym dowodzie GDDKiA Oddział w Poznaniu - zamawiający w ramach usługi „Budowa drogi ekspresowej S5 Poznań – Wrocław, odcinek Radomicko – Kaczkowo, etap I odc. Radomicko – węzeł Leszno Płd. (bez węzła) i etap II odc. Leszno Płd. (z węzłem) – Kaczkowo” stwierdziła bezspornie „W odpowiedzi na Pana Wniosek przekazany w dn. 06 marca 2026 r. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu informuje, że Pani J.Z., w okresie od czerwca 2016 r. do stycznia 2019 r., pełniąc funkcję Głównego Specjalisty ds. Roszczeń w zespole Inżyniera Kontraktu (realizowanego przez spółkę Euroconsult S.A.), była jednym z kluczowych ekspertów odpowiedzialnych za zarządzanie zadaniem inwestycyjnym pn.: „Budowa drogi ekspresowej S5 Poznań – Wrocław, odcinek Radomicko – Kaczkowo, etap I odc. Radomicko – węzeł Leszno Płd.

(bez węzła) oraz etap II odc. Leszno Płd. (z węzłem) – Kaczkowo”.

Samo pominięcie przedmiotowego dowodu przy ocenie oferty Odwołującego stanowi,

że Zamawiający nie dokonał rzetelnej oceny oferty Odwołującego. Całość uzasadnienia jest de facto pisana pod tezę rzekomego braku równoważności – podczas gdy Zamawiający nie dokonał rzetelnej oceny tej równoważności, w tym pominął kluczowy dowód. Skoro GDDKiA Oddział w Poznaniu stwierdził bezspornie, że była jednym z ekspertów kluczowych odpowiedzialnych za zarządzania zadaniem inwestycyjnym, to znaczy, że Odwołujący wykazał równoważność stanowisk. Zarządzanie projektami nie jest czynnością jednowymiarową

ani wykonywaną wyłącznie przez jedną osobę. Zarządzanie projektem stanowi proces kompleksowy, wieloobszarowy i zespołowy, obejmujący planowanie, organizowanie, koordynowanie, monitorowanie oraz kontrolę realizacji przedsięwzięcia inwestycyjnego w celu osiągnięcia jego założonych parametrów technicznych, finansowych, terminowych oraz jakościowych. Sama nazwę przedmiotowego postępowania pokazuje rozdzielność obowiązków, Zamawiający wymaga sprawowania usługi na „zarządzanie i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego”, a więc sam rozdziela czynności inspektorów pełniących usługę związaną stricte z nadzorem na robotami do personelu pełniącego funkcję zarządcze a więc odpowiedzialne za sfery zarządzania finansowego,

organizacyjnego, zarządzania harmonogramem i zmianami.

Zakres obowiązków personelu zaangażowanego w zarządzanie kontraktem wskazuje, że czynności zarządcze były wykonywane łącznie przez Inżyniera Projektu, Inżyniera Rezydenta oraz kluczowych ekspertów, w tym specjalistę ds. rozszczeń, co obejmowało m.in. organizację narad, analizę zmian kontraktowych, kontrolę harmonogramów oraz przygotowanie stanowisk dla Zamawiającego. Zamawiający w żadnym miejscu nie podał odmiennych wymagań i obowiązków.

Zarzut ewentualny (nr 2) dotyczy sposobu w jaki Zamawiający skierował do Odwołującego wezwanie do uzupełnienia dokumentów na podstawie art. 128 ust. 1 lub wyjaśnień dokumentów złożonych uprzednio na podstawie art. 128 ust. 4 Pzp.

Odrzucenie Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt lit. b) PZP jest przedwczesne, gdyż Zamawiający nie wezwał Odwołującego do uzupełnienia Wykazu osób na podstawie art. 128 ust. 1 PZP. Co prawda w treści wezwania z 4 marca 2026 roku Zamawiający wezwał Odwołującego do „złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia” – lecz takie wezwanie jest nieskuteczne, ponieważ Zamawiający nie może tworzyć alternatywnego wezwania do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia dokumentów.

Zarzut 3.

W pkt 8.6.1 ppkt 3 IDW Zamawiający wskazał, że w ramach wykazania spełnienia warunku udziału wykonawca winien wykazać się realizacją usługi o następujących parametrach:

„polegającej na zarządzaniu inwestycją i sprawowaniu nadzoru nad realizacją robót budowlanych, z wyłączeniem nadzoru w okresie gwarancji, w zakresie budowy

lub przebudowy zelektryfikowanej lub elektryfikowanej linii kolejowej, przy czym usługi te muszą dotyczyć robót budowlanych, których łączna wartość zakończonych lub odebranych świadectwem przejęcia (protokołem odbioru końcowego lub innym równoważnym dokumentem) robót wynosi co najmniej 500 000 000,00 (pięćset milionów) PLN brutto (...).

Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 8 (ośmiu) rozjazdów w technologii blokowej i zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem”. Safège 17 lutego 2026 r. złożył wykaz usług, w którym w pozycji nr 2 wykazał następującą usługę spełniającą warunku udziału w ramach przedmiotowego punktu: Nadzór i zarządzanie w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”:

1. LOT A – odcinek Warszawa Zachodnia – Miedniewice (Skierniewice) (nr POIIŚ 7.1-24.1)

2. LOT C – Pozostałe Roboty (Nr POIIŚ 7.1-24.3)

04 marca 2026 Zamawiający wystosował do Safège wezwanie: „Działając w imieniu Zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie (...)

wzywam do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia dokumentów w zakresie wskazanym poniżej:

1. Na potwierdzenie spełnienia warunków udziału w postępowaniu Zamawiający żądał wskazania usługi, która obejmowała nadzór nad realizacją inwestycji ściśle określonej

w pkt 8.6.1 IDW. W zakresie pkt 3) „Budowa lub kompleksowa Przebudowa co najmniej

8 (ośmiu) rozjazdów w technologii blokowej i zabudowa pod nimi warstwy ochronnej

z odwodnieniem” Wykonawca wskazał usługę „Nadzór i zarządzanie w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”: 1. LOT A – odcinek Warszawa Zachodnia – Miedniewice (Skierniewice) (nr POIIŚ 7.1-24.1), 2.

LOT C – Pozostałe Roboty

(Nr POIIŚ 7.1-24.3)”. Wskazana inwestycja nie obejmowała swym zakresem wymaganej ilości rozjazdów wykonanych w technologii blokowej. W związku z powyższym wzywam do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia wykazu w tym zakresie”.

Zamawiający wprost więc wskazał, że usługa wskazana w Wykazie usług nie spełnia wymagań IDW. A zatem – Zamawiający wprost wskazał, że Safège podało w Wykazie usług informacje niezgodne z rzeczywistością. W odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie Safège złożył wyjaśnienia:

„W odpowiedzi na Państwa pismo z 04 marca 2026 r., znak IRZU.292.7.2025. IRE-03863-I.JL.15 do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia dokumentów w zakresie wykazanych usług wyjaśniamy co następuje. Usługa pn. „Nadzór i zarządzanie w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”: 1. LOT A – odcinek Warszawa Zachodnia – Miedniewice (Skierniewice) (nr POIIŚ 7.1-24.1), 2. LOT C – Pozostałe Roboty (Nr POIIŚ 7.1-24.3)”, wskazana na potwierdzenie spełnienia warunku udziału dla nadzoru nad robotami

z pkt 3) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 8 rozjazdów zwyczajnych

w technologii blokowej i zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem, została zweryfikowana przez wykonawcę na podstawie informacji uzyskanych od Inspektora Nadzoru pracującego na przedmiotowym kontrakcie. W załączeniu przedkładamy oświadczenie Inspektora nadzoru potwierdzające przedmiotowy zakres. Ponadto przedkładamy pismo PKP PLK, znak IBZ2.0292.731.2023.c, z 1 września 2023 r. stanowiące odpowiedź na wniosek SAFEGE z 21 sierpnia 2023 r. z potwierdzeniem zakresu robót na projekcie „Modernizacja linii kolejowej Warszawa –

Łódź, Etap II" dla którego SAFEGE pełniło nadzór inwestorski.

Z treści wyjaśnień wynika, że Safege wypełniając Wykaz usług oparł się na informacjach uzyskanych od Inspektora Nadzoru – natomiast nie zanalizował dokumentacji dla danej inwestycji. A zatem Safege sam poświadczył, że nie dołożył należytej staranności, wymaganej od profesjonalisty. Do wyjaśnień dołączono następujące oświadczenie inspektora robot

w specjalności linie, stacje i węzły kolejowe.

W oświadczeniu wskazano, że na stacji Grodzisk Mazowiecki w ciągu linii nr 1 wykonano rozjazdy nr 57, 58, 59, 60, 61, 62, 64, 65, które to są rozjazdami montowanymi w technologii blokowej. Zgodnie z definicją zawartą w „Warunkach technicznych wykonania i obioru robót nawierzchniowych-podtorzowych Id-114” montaż rozjazdów w metodzie blokowej musi spełniać następujące wymogi:

„3. Technologie wymian i układania torów oraz RiS

1) Układanie rozjazdów w torach głównych zasadniczych i szlakowych oraz we wszystkich połączeniach takich torów powinno być wykonywane w technologii przęsłowej wzdłużnej (9), za wyjątkiem skrzyżowań torów i rozjazdów krzyżowych, które mogą być układane w technologii przęsłowej poprzecznej z uwagi na zasadność rozpoczynania układki

od bloku środkowego oraz za wyjątkiem przypadków robót na odcinkach o małym obciążeniu toru sąsiedniego, na których dopuszcza się szersze stosowanie metody bocznej, bez uszczerbku dla normalnego ruchu pociągów, o ile Zamawiający udzieli takiej zgody. W transporcie i układaniu rozjazdów (RiS) należy stosować następujące wymagania szczególne:

a) W celu stworzenia dogodnych warunków do należytej jakości montażu rozjazdów – transport elementów rozjazdów przeznaczonych do zabudowy w torach głównych zasadniczych i szlakowych dla każdej prędkości w przedziale do 250 km/h włącznie, należy realizować blokami od dostawcy do miejsca wbudowania, przy czym dopuszcza się składowanie bloków na placu budowy. (2)

b) Dla operacji transportu bloków rozjazdowych dopuszcza się czasowy demontaż pojedynczych podrozjazdnic w ilości nie większej niż 2% łącznej ilości w rozjeździe lub skrzyżowaniu torów (...).

(10) Wymaganie blokowego transportu oraz blokowej zabudowy rozjazdów i skrzyżowań torów ma na celu zagwarantowanie należytej dokładności montażu konstrukcji, co jak się zakłada, może być uzyskane jedynie w zakładzie stacjonarnym i w ramach odpowiedzialności dostawcy”.

Wytoczne PKP określają zatem precyzyjnie, że metoda blokowa polega

na przetransportowaniu gotowego złożonego elementu w zakładzie stacjonarnym, a następnie wbudowaniu go w miejscu docelowym. Nie można przy tym dokonywać jego demontażu

w zakresie większym niż 2% wyłącznie w celu transportowym (dopuszczona się jedynie demontaż 2% podrozjazdnic, a więc pojedynczych „belek” rozjazdu). Taka metoda ma zagwarantować należyłą dokładność montażu.

Wskazane przez Przystępującego rozjazdy były montowane nie w zakładzie stacjonarnym,

a na placu budowy. Zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami w zakresie przedmiotowej inwestycji, wykonawca przedmiotowego zakresu prac Eco-Baza montował prefabrykowane elementy na placu budowy.

8 rozjazdów wskazanych przez Przystępującego zostało zmontowanych w blok dopiero

na placu budowy, a nie jak określa to w swoich wymaganiach Zamawiający w zakładzie stacjonarnym u dostawcy.

Informacja uzyskana od Inspektora Nadzoru nie potwierdza informacji prezentowanych przez wykonawcę robót dla przedmiotowego zakresu. Zaznaczyć tu należy, że Safege świadczył nadzór nad przedmiotową inwestycją, wobec czego miał najszerzą wiedzę w zakresie jego realizacji. Jak wynika z powyższego – przedmiotowa informacja podana przez Przystępującego w Wykazie usług jest informacją niezgodną

z rzeczywistością. Powyższe skutkuje tym, że Safege nie spełnia warunków udziału

w postępowaniu, a tym samym oferta Safege polega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 2 lit. b) PZP.

Brak możliwości zastosowania art. 128 ust. 1 PZP – niemożność zastąpienia informacji nieprawdziwej informacją prawdziwą

W przedmiotowym stanie faktycznym stwierdzić należy, że złożony wykaz usług nie potwierdza spełnienia przez Przystępującego warunków udziału w postępowaniu. Jednocześnie nie jest niekompletny ani nie zawiera błędów wobec czego nie spełnia on przesłanek w zakresie wezwania o uzupełnienie wskazane w art. 128 ust. 1 PZP. Dokumentami obciążonymi błędami są dokumenty, które zostały fizycznie złożone oraz są formalnie poprawne, jednak nie potwierdzają spełnienia odpowiednich wymagań. W przypadku wykazu usług przedstawionego przez Przystępującego mamy jednak do czynienia z odmienną sytuacją (nieobjętą hipotezą przepisu art. 128 ust. 1 PZP) – tj. mamy do czynienia z przedstawieniem podmiotowych środków dowodowych, które zawierają informacje niezgodne z rzeczywistością odnośnie do doświadczenia personelu.

Podanie informacji, które mijają się z rzeczywistością, nie stanowi błędu, lecz jest podaniem informacji niezgodnych z rzeczywistością i wprowadzeniem w błąd. W tym kontekście nie sposób twierdzić, aby Safege nie miało świadomości odnośnie do ciężącego na profesjonalnym wykonawcy szczegółowego zbadania zakresu przedmiotowego projektu referencyjnego. Safege to profesjonalny wykonawca, który nie pierwszy raz bierze udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Należy wymagać od niego zgodnie ze wzorem należytej staranności weryfikacji danych prezentowanych Zamawiającemu. Skutek przedstawienia w podmiotowych środkach dowodowych informacji nieprawdziwych jest jeden – otóż nie ma zastosowania przepis art. 128 ust. 1 PZP – gdyż nie jest dopuszczalne zastąpienie informacji nieprawdziwych informacjami prawdziwymi.

Zarzut 4

Na wypadek, gdyby Izba uznała, że informacja nieprawdziwa podana w Wykazie usług może zostać zastąpiona informacją prawdziwą – konieczne jest wezwanie Safege do uzupełnienia Wykazu usług. Obecna treść Wykazu usług wraz ze złożonymi wyjaśnieniami nie potwierdzają spełnienia warunku udziału w postępowaniu. Nie jest z kolei skuteczne samodzielne uzupełnienie wykazu usług dokonane przez Przystępującego – gdyż zostało ono dokonane w wyniku nieprawidłowego alternatywnego wezwania Zamawiającego.

Zarzut 5.

Zarzut 5 jest zarzutem alternatywnym, gdyż w przypadku uwzględnienia przez Izbę Zarzutu 3 nie ma możliwości zastosowania art. 128 ust. 1 PZP - gdyż oferta Safege podlega odrzuceniu. W pkt 8.6.1 IDW Zamawiający ustalił następujące warunki udziału:

„8.6.1 w zakresie warunku określonego w punkcie 8.2.2. IDW wymagane jest wykazanie przez Wykonawcę wykonania, w okresie ostatnich 10 (dziesięciu) lat przed upływem terminu składania ofert, (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie),

co najmniej 1 (jednej) usługi polegającej na zarządzaniu inwestycją i sprawowaniu nadzoru nad realizacją robót budowlanych, z wyłączeniem nadzoru w okresie gwarancji, w zakresie budowy lub przebudowy zelektryfikowanej lub elektryfikowanej linii kolejowej, przy czym usługi te muszą dotyczyć robót budowlanych, których łączna wartość zakończonych lub odebranych świadectwem przejścia (protokołem odbioru końcowego lub innym równoważnym dokumentem) robót wynosi co najmniej 500 000 000,00 (pięćset milionów) PLN brutto. Wymagany zakres realizacji, dla której Wykonawca pełni nadzór nad:

- 1) Co najmniej 1 (jednymi) robotami budowlanymi, obejmującymi swoim zakresem Budowę lub kompleksową Przebudowę nawierzchni torowej oraz wzmocnienie podtorza lub kompleksową wymianę podtorza na długości co najmniej 30 (trzydziestu) km toru zelektryfikowanego lub elektryfikowanego linii kolejowej jednotorowej lub 20 (dwudziestu) km toru zelektryfikowanego lub elektryfikowanego linii kolejowej dwu- lub wielotorowej;
- 2) Co najmniej 1 (jednymi) robotami budowlanymi, obejmującymi swoim zakresem Budowę lub kompleksową Przebudowę sieci trakcyjnej wraz z konstrukcjami wsporczymi o długości co najmniej 20 (dwudziestu) km linii kolejowej dwu- lub wielotorowej lub 30 (trzydziestu) km linii kolejowej jednotorowej;
- 3) Budowę lub kompleksową Przebudowę co najmniej 8 (ośmiu) rozjazdów w technologii blokowej i zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem;
- 4) Robotami budowlanymi wykonanymi w ramach Budowy lub kompleksowej Przebudowy toru kolejowego lub drogi, zakres których uwzględniał wykonanie wzmocnienia za pomocą kolumn betonowych lub kolumn DSM o łącznej długości wykonanych kolumn min. 10 000 mb;
- 5) Budowę lub kompleksową Przebudowę co najmniej 1 (jednej) stacji kolejowej, przy czym obejmowała ona co najmniej 2 (dwa) tory główne zasadnicze i co najmniej 2 (dwa) tory główne dodatkowe wraz z kompleksową wymianą nawierzchni torowej, wzmocnieniem lub wymianą podtorza oraz wykonaniem odwodnienia oraz posiadała co najmniej 2 (dwa) perony;
- 6) Budowę lub kompleksową Przebudowę systemu stacyjnych, scentralizowanych urządzeń SRK (sterowania ruchem kolejowym) na stacji liczącej co najmniej 20 (dwadzieścia) zwrotnic, która została włączona do Lokalnego Centrum Sterowania,
- 7) Budowę lub kompleksową Przebudowę czterostawnej samoczynnej dwukierunkowej blokady liniowej o długości co najmniej 7 (siedmiu) km wraz z powiązaniem do systemu stacyjnego;
- 8) Budowę lub kompleksową Przebudowę 4 (czterech) obiektów kolejowych lub drogowych typu: most, wiadukt lub estakada, w tym co najmniej 1 (jeden) most lub wiadukt o rozpiętości teoretycznej najdłuższego przęsła nie mniejszej niż 25 (dwadzieścia pięć) m;

- 9) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 2 (dwóch) przejść podziemnych dla pieszych pod torami;
- 10) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 2 (dwóch) przejazdów kolejowo-drogowych w zakresie: urządzeń zabezpieczenia ruchu – zabudowa nowych komputerowych urządzeń sygnalizacji przejazdowej lub przebudowa istniejących;
- 11) Co najmniej 1 (jedną) dokumentację projektową dla robót budowlanych, w skład których wchodziła Budowa lub kompleksowa Przebudowa infrastruktury kolejowej w zakresie branży sterowania ruchem kolejowym, obejmującą co najmniej 1 (jedną) stację, na której zabudowano zewnętrzne i wewnętrzne komputerowe urządzenia srk z elektrycznymi napędami zwrotnicowymi i licznikową kontrolą niezajętości torów i rozjazdów oraz obejmującą co najmniej 7 (siedem) km samoczynnej dwukierunkowej blokady liniowej. Na podstawie opracowanej dokumentacji projektowej uzyskano ostateczne decyzje, pozwolenia na budowę lub zatwierdzone zgłoszenie robót”.

W świetle powyższego - wykonawca musiał wykazać się jedną usługą dotyczącą robót odebranych jednym świadectwem przejścia.

Safege 17 lutego 2026 r. złożył podmiotowe środki dowodowe, w tym wykaz usług, w którym w pozycji nr 1 wskazał usługę pn. Nadzór nad Robotami budowlanymi na linii nr 7 w ramach projektu „Prace na linii kolejowej 7 Warszawa Wschodnia Osobowa - Dorohusk na odcinku Warszawa - Otwock - Dęblin- Lublin w zakresie odcinka Otwock - Lublin”. LOT A, B, C, D i wskazał, że ta usługa jest wskazywana na spełnienie warunków wyszczególnionych w podpunktach 1, 2 oraz 4-11.

Safege w ramach pozycji nr 1 wykazu wykazał cztery odrębne kontrakty LOT A, B, C, D nie określając, który z poszczególnych kontraktów wypełnia poszczególne punkty referencji. Tymczasem to 1 z tych 4 kontraktów musi potwierdzać spełnienie wskazanych warunków udziału. Z samego dokumentu referencyjnego wynika, że poszczególne LOTY A, B, C i D obejmują zupełnie różne kontrakty. W stanie faktycznym realizacji referencyjnego projektu istotne jest to, że każdy z poszczególnych LOT-ów posiadał odrębnego wykonawcę robót. Skutkuje to tym, że zgodnie z warunkami kontraktu – każdy poszczególny LOT odbierany był oddzielnym Świadectwem Przejścia, odrębnym dla każdej z części.

Zarzut 6

Zgodnie z postanowieniami Warunków Umowy § 9 pkt 10 „Wykonawca lub jego podwykonawca ma obowiązek zatrudnienia na podstawie umowy o pracę osób wykonujących czynności związane z realizacją Umowy (tj. np. pracownicy biurowi/administracyjni) w zakresie (np. obsługi sekretariatu) zgodnie z zapisami pkt 3.1 ppkt 11 Tom III – OPZ”.

Zgodnie z formularzami cenowymi na wszystkie części zamówienia wykonawcy muszą zatrudnić 8 pracowników biurowych, których zobligowani są zatrudnić w wymiarze pełnego etatu. kwota jaka Safege przyjął do kalkulacji cenowej jest niższa niż łączny koszt jaki poniesie wykonawca zatrudniając przedmiotowych 8 specjalistów, a więc jednocześnie jest niezgodna z Rozporządzeniem Rady Ministrów z 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r.

Zarzut 7

Na wypadek gdyby Izba uznała, że zarzut naruszenia 226 ust. 1 pkt 5 Pzp w przedmiotowym stanie faktycznym jest przedwczesne Odwołujący wniósł o wezwanie Safege do wyjaśnień w trybie art. 224 pkt 1 w zakresie zgodności z przepisami dotyczącymi kosztów pracy oraz minimalnego wynagrodzenia.

KIO 1447/26

30 marca 2026 r. wykonawca MGGP Spółka Akcyjna z siedzibą w Tarnowie (dalej: Odwołujący MGGP), wniósł odwołanie i zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- a) art. 239 ust. 1 Pzp przez dokonanie wyboru oferty SAFEGE jako oferty najkorzystniejszej, mimo tego, że to oferta Odwołującego powinna zostać uznana za ofertę najkorzystniejszą;
- b) art. 110 ust. 3 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp przez zaniechanie wykluczenia SAFEGE, mimo że wykonawca nie wykazał, że podjęte przez niego środki są wystarczające do wykazania jego rzetelności;
- c) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 oraz art. 110 ust. 3 Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty SAFEGE, mimo że została ona złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu;
- d) ewentualnie art. 223 ust. 1 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp przez zaniechanie wezwania Przystępującego do

złożenia wyjaśnień dotyczących treści oferty w zakresie kalkulacji kosztów zatrudnienia personelu na podstawie umowy o pracę, mimo powstania uzasadnionych wątpliwości co do uwzględnienia wszystkich obligatoryjnych kosztów wynikających z przepisów prawa oraz wymagań SWZ, co mogło prowadzić do wyboru oferty niezgodnej z warunkami zamówienia, tj. podlegającej odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp;

e) ewentualnie art. 128 ust. 1 Pzp przez zaniechanie wezwania Przystępującego

do uzupełnienia lub wyjaśnienia Wykazu usług w zakresie potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu określonych w pkt 8.6.1 IDW, mimo że złożone dokumenty nie pozwalały na jednoznaczną weryfikację spełnienia tych warunków.

f) art. 16 pkt 1 Pzp przez zaniechanie przeprowadzenia postępowania w sposób zgodny z zasadą uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców.

W oparciu o podniesione zarzuty Odwołujący MGGP wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności wyboru oferty SAFEGE jako najkorzystniejszej;
2. dokonanie ponownego badania i oceny ofert;
3. odrzucenie oferty SAGEGE na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp;
4. ewentualnie wezwanie SAFEGE do złożenia wyjaśnień dotyczących treści oferty w zakresie kalkulacji kosztów zatrudnienia personelu na podstawie umowy o pracę;
5. ewentualnie wezwanie SAFEGE do uzupełnienia lub wyjaśnienia Wykazu usług w zakresie potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu określonych w pkt 8.6.1 IDW.

W uzasadnieniu swojego stanowiska Odwołujący MGGP wskazał m.in.:

Przystępujący wraz z ofertą przedstawił oświadczenie o dokonany samooczyszczeniu

w związku z istnieniem wobec niego ww. przesłanek wykluczenia, w którym opisał dwie sytuacje skutkujące jego wykluczeniem z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego

z uwagi na wprowadzenie zamawiających w błąd, a także wskazał działania naprawcze podjęte po każdym z tych zdarzeń.

Pierwsza z opisanych sytuacji dotyczyła postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na zarządzanie i sprawowanie nadzoru nad realizacją zadania inwestycyjnego w ramach projektu pn.: „Odcinek B – Roboty budowlane na linii kolejowej nr 201 odc. Somonino – Gdańsk Osowa w ramach projektu „Prace na odcinku Kościerzyna – Gdynia” wraz z elektryfikacją linii kolejowej nr 229 w ramach projektu „Prace na odcinku Gliniec – Kartuzy – faza II”.

W toku tego postępowania wykonawca nie przekazał zamawiającemu informacji o nałożonej na niego karze umownej przez GM Kraków w projekcie dotyczącym 8 Pułku Ułanów. Jednocześnie w Jednolitym Europejskim Dokumentcie Zamówienia wykonawca udzielił odpowiedzi twierdzącej na pytanie dotyczące wcześniejszego nienależytego wykonania umowy, jednak nie przedstawił żadnych wyjaśnień pozwalających zamawiającemu na ocenę tej okoliczności ani nie wykazał podjęcia działań naprawczych.

W wyniku wniesionego odwołania Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z 7 listopada 2024 r. uznała zasadność wykluczenia wykonawcy na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 oraz 10 Pzp, a Zamawiający 3 grudnia 2024 r. dokonał wykluczenia wykonawcy i odrzucenia jego oferty.

W ramach samooczyszczenia odnoszącego się do tego zdarzenia wykonawca wskazał, że przyczyną nieujawnienia informacji była odmienna interpretacja przepisów Pzp w zakresie obowiązków informacyjnych w Jednolitym Europejskim Dokumentcie Zamówienia, a także brak wewnętrznych mechanizmów zapewniających gromadzenie i przekazywanie pełnych informacji o zdarzeniach mogących stanowić podstawę wykluczenia. W odpowiedzi

na te ustalenia wykonawca przeprowadził audyt wewnętrzny zakończony raportem z 4 grudnia 2024 r., a następnie zwrócił się do zewnętrznej kancelarii prawnej o ocenę skutków wykluczenia oraz wyroku Krajowej Izby Odwoławczej.

Kluczowym działaniem było wprowadzenie wewnętrznych regulacji w postaci zarządzeń Dyrektora Generalnego SAFEGE.

Oddział w Polsce z 3 lutego 2025 r. W pierwszym z nich ustanowiono szczegółową instrukcję wypełniania Jednolitego Europejskiego Dokumentu Zamówienia oraz sporządzania wyjaśnień składanych wraz z ofertą, nakazując każdorazowo ujawnianie wszelkich zdarzeń mogących stanowić podstawę wykluczenia oraz udzielanie odpowiedzi twierdzących w przypadku wystąpienia takich okoliczności. W drugim zarządzeniu wprowadzono obowiązek tworzenia

i bieżącego aktualizowania centralnego zbioru informacji o wszystkich zdarzeniach powstałych w toku realizacji umów, które mogą mieć znaczenie z punktu widzenia przesłanek wykluczenia. Zbiór ten został powierzony Biuru Prawnemu, a pracownicy przygotowujący oferty zostali zobowiązani do korzystania wyłącznie z aktualnych danych oraz wyjaśnień przygotowanych

i zatwierdzonych w ramach tej struktury. Wykonawca wskazał również, że dokonał przeglądu wszystkich umów realizowanych w okresie ostatnich trzech lat w celu identyfikacji zdarzeń mogących mieć znaczenie dla oceny jego rzetelności, a także wdrożył system szkoleń obejmujących zarówno zagadnienia prawne związane z podstawami wykluczenia i sposobem wypełniania Jednolitego Europejskiego Dokumentu Zamówienia, jak i kwestie etyki oraz obowiązku zachowania transparentności w relacjach z zamawiającymi.

Szkolenia te zostały uzupełnione o spotkania wewnętrzne oraz dostęp do platformy szkoleniowej TalentUp. Dodatkowo wykonawca zapewnił obowiązkowe wsparcie prawne

dla osób przygotowujących oferty, co miało zagwarantować prawidłowość i kompletność składanych informacji.

Druga sytuacja opisana w ramach samoocyszczenia dotyczyła postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na świadczenie usługi nadzoru inwestorskiego nad realizacją zadania pn. „Centrum Cyberbezpieczeństwa NASK”. W tym postępowaniu wykonawca poinformował o wcześniejszym wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, jednak w złożonych wyjaśnieniach wskazał, że w poprzednim postępowaniu nie doszło do jego wykluczenia

ani odrzucenia oferty, co było niezgodne ze stanem faktycznym. Zamawiający uznał, że takie oświadczenie stanowiło wprowadzenie w błąd mające istotny wpływ na ocenę wykonawcy,

co skutkowało jego wykluczeniem na podstawie przepisów Pzp obejmujących zarówno przesłanki związane z nierzetelnym wykonywaniem umów, jak i z przedstawieniem informacji wprowadzających w błąd. Informacja o wykluczeniu została przekazana 15 kwietnia 2025 r.,

a następnie odwołanie wykonawcy zostało oddalone wyrokiem z 3 czerwca 2025 r.

W odniesieniu do tego zdarzenia wykonawca wskazał, że przyczyną nieprawidłowości było wykorzystanie nieaktualnej wersji dokumentów przy składaniu oferty, co zostało zakwalifikowane jako błąd ludzki.

Okoliczność ta została opisana w raporcie z audytu z 30 czerwca 2025 r. W odpowiedzi

na to zdarzenie wykonawca wdrożył dalsze środki organizacyjne i kadrowe. W szczególności utworzono nowe stanowisko Kierownika do spraw ofertowania, którego zadaniem jest nadzorowanie całego procesu przygotowania ofert, w tym prowadzenie rejestru postępowań, koordynacja prac zespołu, weryfikacja poprawności dokumentów oraz zapewnienie stosowania jednolitych standardów. Do jego obowiązków należy również aktualizacja dokumentacji oraz nadzór nad systemami informatycznymi służącymi gromadzeniu danych

o postępowaniach i referencjach. Wykonawca wskazał ponadto na dokonanie zmian personalnych polegających na zakończeniu współpracy z osobą odpowiedzialną

za przygotowanie oferty w tym postępowaniu oraz zatrudnieniu nowego specjalisty do spraw ofertowania. Uzupełniając przekazano pracownikom komunikację wewnętrzną przypominającą o obowiązku korzystania wyłącznie z aktualnych dokumentów oraz konieczności zachowania szczególnej staranności przy sporządzaniu ofert, w tym w zakresie zgodności składanych oświadczeń ze stanem faktycznym.

Z przedstawionego przez wykonawcę opisu wynika zatem, że w obu przypadkach przyczyną wykluczenia było przekazanie zamawiającym informacji niepełnych lub niezgodnych

z rzeczywistością, natomiast działania naprawcze zostały ukierunkowane na uporządkowanie obiegu informacji, wprowadzenie procedur weryfikacyjnych, zapewnienie wsparcia prawnego, przeszkolenie personelu oraz wzmocnienie nadzoru nad procesem przygotowywania ofert.

Odwołujący wskazuje, że bez względu na subiektywną ocenę SAFEGE co do prawidłowości podjętych przez firmę działań, jak i wyroków KIO, która formalnie oceniła samoocyszczenie jako prawidłowe – wdrożone przez wykonawcę środki zaradcze nie działają. A pokazuje

to wprost sytuacja, jaka miała miejsce na kanwie niniejszego Postępowania, a którą SAFEGE próbował „rozmasować” na etapie procedury wyjaśniającej. Aby nie pozostawać gołosłownym Odwołujący niniejszym informuje o sekwencji zdarzeń, jaka miała miejsce w niniejszym Postępowaniu:

1. Na potwierdzenie spełnienia warunków udziału w Postępowaniu określonych w pkt 8.6.1 IDW Zamawiający żądał wskazania usługi, która obejmowała nadzór nad realizacją inwestycji o ściśle określonych parametrach tj. „Budowa lub kompleksowa Przebudowa co najmniej 8 (ośmiu) rozjazdów w technologii blokowej i zabudowa pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem”.

Dowód: SWZ – w aktach Postępowania

2. Termin składania ofert miał miejsce 18 grudnia 2025 r.

Dowód: zbiorcze otwarcie ofert – w aktach Postępowania

3.SAFEGE 17 lutego 2026 r. w odpowiedzi na wezwanie z art. 126 ust. 1 Pzp przekazało Zamawiającemu Wykaz usług, w którym w celu wykazania się spełnieniem ww. warunku powołało się na realizację usługi pn. „Nadzór i zarządzanie w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”:1. LOT A – odcinek Warszawa Zachodnia – Miedniewice (Skierniewice) (nr POIIS 7.1-24.1), 2. LOT C – Pozostałe Roboty (Nr POIIS 7.1- 24.3)”. Usługa była realizowana w datach:10.2010 - 06.2018.

Dowód: Wykaz usług SAFEGE – w aktach Postępowania

4.Co ważne i istotne dla sprawy – usługa była realizowana na rzecz Zamawiającego, a Zamawiający posiadał doskonałą wiedzę na temat tego, co było przedmiotem zamówienia oraz posiadał narzędzia, aby wewnętrznie zweryfikować zakres pełnionych zadań oraz zakres realizowanych Informacje posiadane przez Zamawiającego skutkowały tym, że Zamawiający 4 marca 2026 r. skierował do SAFEGE wezwanie, w którym wskazał: „Wskazana inwestycja nie obejmowała swym zakresem wymaganej ilości rozjazdów wykonanych w technologii blokowej. W związku z powyższym wzywam do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia wykazu w tym zakresie.”

Dowód: wezwanie z 4 marca 2026 r. – w aktach Postępowania

5.SAFEGE 9 marca 2026 r. przedstawił wyjaśnienia, w których wskazał, że: „Usługa pn. „Nadzór i zarządzanie w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”:1. LOT A – odcinek Warszawa Zachodnia – Miedniewice (Skierniewice) (nr POIIS 7.1-24.1), 2. LOT C – Pozostałe Roboty (Nr POIIS 7.1-24.3)”, wskazana na potwierdzenie spełniania warunku udziału dla nadzoru nad robotami z pkt. 3) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 8 rozjazdów zwyczajnych w technologii blokowej i zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem, została zweryfikowana przez wykonawcę na podstawie informacji uzyskanych od Inspektora Nadzoru pracującego na przedmiotowym kontrakcie. W załączeniu przedkładamy oświadczenie Inspektora nadzoru potwierdzające przedmiotowy zakres. Ponadto przedkładamy pismo PKP PLK, znak IBZ2.0292.731.2023.c, z 1 września 2023 r. stanowiące odpowiedź na wniosek SAFEGE z 21 sierpnia 2023 r. z potwierdzeniem zakresu robót na projekcie „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, Etap II” dla którego SAFEGE pełniło nadzór inwestorski. Jednocześnie, działając z daleko posuniętej ostrożności, w załączeniu przedkładamy uzupełniony wykaz usług w którym w pkt. 3 wskazujemy kolejną usługę na potwierdzenie spełniania warunku udziału dla nadzoru nad robotami z pkt. 3) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 8 rozjazdów zwyczajnych w technologii blokowej i zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem.”

Do wyjaśnień dołączono:

a.oświadczenie p. S.W. w brzmieniu: „w nawiązaniu

do wcześniejszym rozmów potwierdzam, że w ramach realizacji przez PKP PLK projektu pn. „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”: 1. LOT A – odcinek Warszawa Zachodnia – Miedniewice (Skierniewice) (nr POIIS 7.1-24.1) 2. LOT C – Pozostałe Roboty (Nr POIIS 7.1-24.3) dla którego spółka SAFEGE pełniła usługę nadzoru inwestorskiego w ramach umowy pn. Nadzór i zarządzanie w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”: 1. LOT A – odcinek Warszawa Zachodnia – Miedniewice (Skierniewice) (nr POIIS 7.1-24.1) 2. LOT C – Pozostałe Roboty (Nr POIIS 7.124.3) wykonano następujący zakres robót: Budowa lub kompleksowa Przebudowa co najmniej 8 (ośmiu) rozjazdów w technologii blokowej i zabudowa pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem. Rozjazdy w technologii blokowej zostały zamontowane na Stacji Grodzisk Mazowiecki lk nr 1 Rozjazdy

Rz 2500 w systemie blokowym nr: 57, 58, 59, 60, 61, 62, 64, 65 Potwierdzam,

że brałem udział w realizacji w/w usługi nadzoru jako Inspektor nadzoru w specjalności linie, węzły i stacje kolejowe.”

b.Pismo z PKP PLK S.A. z 1 września 2023 r. stanowiące odpowiedź na wniosek

o udostępnienie informacji publicznej: „w odpowiedzi na wniosek o dostęp do informacji publicznej z 21 sierpnia 2023 r. dotyczący projektu pn. „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, Etap II” Biuro Zarządu Centrali spółki PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. (dalej: „Spółka”) przekazuje stosowne informacje odnośnie do wskazanych

we wniosku zakresów robót. (...) Ad 3. Budowa oraz kompleksowa przebudowa

co najmniej 8 rozjazdów zwyczajnych w technologii blokowej i zabudowa pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem. Odpowiedź: Spółka potwierdza powyższy zakres robót.”

Dowód: wyjaśnienia SAFEGE z 9 marca 2026 r. – w aktach Postępowania

6. SAFEGE nie złożyło do Krajowej Izby Odwoławczej odwołania na czynność wezwania go do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia dokumentów. Czynność stała się prawomocna.

7. Z protokołu z Postępowania nie wynika, że Zamawiający unieważnił czynność wezwania 4 marca 2026 r. SAFEGE do złożenia wyjaśnień oraz uzupełnienia dokumentów. Czynność stała się prawomocna.

Odwołujący wskazuje, że analiza przebiegu czynności podjętych przez wykonawcę SAFEGE w niniejszym Postępowaniu prowadzi do jednoznacznego wniosku, że wdrożone przez niego środki samooczyszczenia mają charakter wyłącznie deklaracyjny i nie funkcjonują w praktyce, a tym samym nie realizują celu określonego w art. 110 ust. 2 Pzp, jakim jest rzeczywiste przywrócenie rzetelności wykonawcy oraz wyeliminowanie ryzyka ponownego wprowadzenia zamawiającego w błąd. Wbrew twierdzeniom wykonawcy, niniejsze Postępowanie dostarcza bezpośredniego, konkretnego i aktualnego dowodu na to, że mechanizmy, które miały zapewnić prawidłowość i kompletność informacji składanych w toku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, nie działają.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na moment i sposób przedstawienia przez Przystępującego wykazu usług. 17 lutego 2026 r., a więc niemal dwa miesiące po upływie terminu składania ofert wyznaczonego na dzień 18 grudnia 2025 r., wykonawca – działając

w odpowiedzi na wezwanie z art. 126 ust. 1 Pzp – przedłożył wykaz usług, w którym wskazał usługę realizowaną w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”, obejmującą okres od października 2010 r. do czerwca 2018 r. Już sam ten fakt rodzi istotne konsekwencje.

Po pierwsze, wykonawca powołał się na usługę zakończoną niemal osiem lat przed datą sporządzenia wykazu, co w świetle deklarowanych przez niego środków zaradczych – obejmujących m.in. wprowadzenie Centralnego Zbioru Informacji, obowiązek bieżącej aktualizacji danych oraz zapewnienie dostępu do zweryfikowanych informacji historycznych – powinno skutkować szczególnie wysokim standardem weryfikacji. Po drugie, wykonawca powołał się na usługę realizowaną na rzecz tego samego Zamawiającego, który prowadzi niniejsze Postępowanie, co oznacza, że wszelkie nieścisłości w zakresie przedstawionych informacji mogły zostać przez Zamawiającego zweryfikowane w sposób bezpośredni,

w oparciu o własne zasoby i dokumentację.

Mimo tych okoliczności SAFEGE wskazało powyższą usługę jako spełniającą warunek udziału w Postępowaniu, który został sformułowany w sposób jednoznaczny i technicznie precyzyjny, przez wymaganie wykazania się doświadczeniem w nadzorze nad realizacją robót obejmujących budowę lub kompleksową przebudowę co najmniej ośmiu rozjazdów w technologii blokowej wraz z zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem. Wymóg ten nie pozostawia pola do dowolnej interpretacji i odnosi się do konkretnych, mierzalnych parametrów infrastruktury kolejowej. Rozjazd w technologii blokowej stanowi bowiem prefabrykowany element nawierzchni kolejowej, montowany jako zintegrowany układ konstrukcyjny, co odróżnia go od rozjazdów montowanych tradycyjnie z pojedynczych elementów. Tym samym spełnienie warunku wymaga wykazania nie tylko ogólnego udziału

w inwestycji kolejowej, lecz udziału w nadzorze nad ściśle określonym zakresem robót o konkretnych cechach technologicznych.

4 marca 2026 r. Zamawiający, korzystając z własnej wiedzy wynikającej z faktu, że był inwestorem w ramach wskazanego projektu, jednoznacznie zakwestionował prawidłowość przedstawionych informacji, wskazując, że inwestycja ta nie obejmowała wymaganej liczby rozjazdów wykonanych w technologii blokowej. Wezwanie to nie miało charakteru ogólnego ani hipotetycznego, lecz stanowiło wyraz konkretnego ustalenia faktycznego dokonanego przez podmiot dysponujący pełną dokumentacją inwestycji. Już sam fakt skierowania takiego wezwania dowodzi, że SAFEGE nie dokonało uprzedniej, rzetelnej weryfikacji informacji zawartych w wykazie usług, mimo deklarowanego wdrożenia mechanizmów mających temu służyć.

Odpowiedź wykonawcy z 9 marca 2026 r. potwierdza powyższe wnioski i dodatkowo uwidacznia brak realnego funkcjonowania wdrożonych środków zaradczych. SAFEGE

nie przedstawiło bowiem żadnych dowodów pochodzących z własnych systemów organizacyjnych, w szczególności z Centralnego Zbioru Informacji ani nie wykazało,

aby dokonało analizy dokumentacji kontraktowej, projektowej lub odbiorowej. Zamiast tego wykonawca oparł swoje stanowisko na informacji uzyskanej od osoby trzeciej – inspektora nadzoru – a następnie przedłożył jego oświadczenie sporządzone na potrzeby Postępowania. Takie działanie pozostaje w oczywistej sprzeczności z deklarowanym przez wykonawcę modelem organizacyjnym, który miał zapewniać systemową, wielopoziomą weryfikację danych oraz eliminować ryzyko błędów wynikających z informacji niezawieranych.

Co więcej, zarówno oświadczenie inspektora nadzoru, jak i pismo z 1 września 2023 r. odnoszą się do zakresu robót

budowlanych, a nie do zakresu i charakteru usługi

nadzoru inwestorskiego świadczonej przez SAFEGE. Tymczasem warunek udziału

w Postępowaniu dotyczył doświadczenia w świadczeniu usługi nadzoru nad określonymi robotami, a nie samego faktu wykonania robót przez inny podmiot. Oznacza to, że nawet hipotetyczne potwierdzenie wykonania określonych robót nie jest równoznaczne

z wykazaniem, że SAFEGE sprawowało nad nimi nadzór w wymaganym zakresie,

w szczególności w odniesieniu do konkretnych elementów infrastruktury, jakimi są rozjazdy

w technologii blokowej wraz z ich odwodnieniem. W konsekwencji przedłożone dokumenty nie tylko nie potwierdzają spełnienia warunku udziału w Postępowaniu, lecz również wskazują

na brak rozróżnienia przez wykonawcę pomiędzy zakresem robót a zakresem świadczonej usługi, co samo w sobie świadczy o braku należytej staranności. SAFEGE nie dysponował żadnym dowodem, który potwierdzałby jaki był zakres realizowanej usługi. Co ważne – zwrócił się do PKP PLK o potwierdzenie zakresu wykonanych robót budowlanych, a nie usług.

Co więcej, jako podmiot świadczący nadzór dysponował dokumentacją projektową, która mogłaby potwierdzać co konkretne zostało objęte przedmiotem nadzoru. Taka dokumentacja zostałaby bez problemu przedstawiona, gdyby SAFEGE faktycznie wdrożył środki zaradcze, na które się powołuje, a nie jedynie „ładnie je opisał na papierze”. To właśnie takie małe czynności i zachowania wykonawcy pokazują czy wdrożone środki zaradcze faktycznie działają czy są jedynie fasadowym i formalnym instrumentem pozwalającym na uniknięcie negatywnych konsekwencji związanych z poprzednimi uchybieniami.

Istotne znaczenie ma również aspekt czasowy i sposób działania wykonawcy. SAFEGE, mimo że powoływało się na usługę zakończoną w 2018 r., nie wykazało, aby przed złożeniem wykazu usług dokonało weryfikacji jej zakresu w oparciu o dostępne dokumenty historyczne, co – przy uwzględnieniu wdrożonych procedur i narzędzi powinno stanowić standard działania. Zamiast tego wykonawca podjął próbę „uzupełnienia” wiedzy ex post, po zakwestionowaniu przez Zamawiającego prawidłowości przedstawionych informacji, co wprost przeczy tezie o funkcjonowaniu skutecznych mechanizmów prewencyjnych.

Decydujące znaczenie ma przy tym fakt, że SAFEGE działając „z ostrożności” przedłożyło uzupełniony wykaz usług, wskazując inną usługę na potwierdzenie spełnienia warunku udziału w Postępowaniu. Okoliczność ta stanowi de facto przyznanie, że pierwotnie wskazana usługa nie spełniała wymagań określonych przez Zamawiającego. Gdyby wykonawca rzeczywiście dysponował wiarygodnymi, jednoznacznymi i zweryfikowanymi dowodami potwierdzającymi spełnienie warunku, nie miałby żadnej potrzeby uzupełniania wykazu ani poszukiwania alternatywnej referencji. Innymi słowy, konieczność uzupełnienia wykazu stanowi materialny dowód braku rzetelnej weryfikacji informacji na etapie składania dokumentów.

Na szczególną uwagę zasługuje również brak wniesienia przez Przystępującego środka ochrony prawnej wobec czynności Zamawiającego polegającej na wezwaniu do złożenia wyjaśnień. W sytuacji, gdyby wykonawca był przekonany o prawidłowości swoich twierdzeń

i dysponował stosownymi dowodami, naturalną konsekwencją byłoby zakwestionowanie stanowiska Zamawiającego. Brak takiej reakcji potwierdza, że wykonawca nie był w stanie skutecznie obronić przedstawionych informacji.

Powyższe okoliczności należy zestawić z deklarowanymi przez Przystępującego środkami zaradczymi, obejmującymi w szczególności wprowadzenie centralnego systemu gromadzenia informacji, obowiązek korzystania z aktualnych danych, zapewnienie wsparcia prawnego oraz weryfikację dokumentów przez wyspecjalizowane jednostki organizacyjne. W niniejszej sprawie żaden z tych mechanizmów nie został skutecznie zastosowany. Wykonawca nie tylko nie zapobiegł przedstawieniu informacji niezgodnych ze stanem faktycznym, lecz również nie był w stanie ich obronić w toku Postępowania.

W konsekwencji należy stwierdzić, że niniejsza sytuacja nie ma charakteru incydentalnego, lecz stanowi kolejny przejaw systemowego braku skutecznych mechanizmów kontrolnych

po stronie wykonawcy. SAFEGE, mimo wcześniejszych wykluczeń oraz wdrożenia formalnych procedur, nadal nie jest w stanie zapewnić, że informacje przedstawiane zamawiającym

są rzetelne, kompletne i zgodne ze stanem faktycznym. Tym samym nie można uznać,

że doszło do rzeczywistego samooczyszczenia w rozumieniu przepisów Pzp, a ryzyko ponownego wprowadzenia zamawiającego w błąd pozostaje aktualne i wysokie.

Odwolujący wskazuje, że przebieg czynności podjętych przez Przystępującego

w Postępowaniu pozwala nie tylko na ogólną ocenę nieskuteczności deklarowanego samooczyszczenia, lecz również na bardzo precyzyjne ustalenie, które konkretnie środki zaradcze, na które wykonawca powoływał się po wcześniejszych wykluczeniach, nie zadziałały, dlaczego nie zadziałały oraz jaki powinien być prawidłowy model działania wykonawcy, gdyby środki te zostały rzeczywiście wdrożone i funkcjonowały w sposób realny, a nie wyłącznie formalny.

W pierwszej kolejności należy wskazać na środek zaradczy w postaci utworzenia Centralnego Zbioru Informacji o okolicznościach zaistniałych w ramach realizowanych umów, który zgodnie z deklaracjami SAFEGE miał stanowić podstawowe narzędzie gromadzenia, porządkowania

i aktualizacji informacji wykorzystywanych przy przygotowywaniu ofert. Z samej istoty tego rozwiązania wynika, że jego funkcją miało być wyeliminowanie sytuacji, w których osoba przygotowująca ofertę działa w oparciu o wiedzę fragmentaryczną, niezweryfikowaną

albo pochodzącą z przypadkowych źródeł. Jeżeli zatem SAFEGE rzeczywiście wdrożyło

taki mechanizm po wcześniejszych wykluczeniach, to informacja o zakresie usługi „Nadzór

i zarządzanie w ramach projektu „Modernizacja linii kolejowej Warszawa – Łódź, etap II”: 1. LOT A – odcinek Warszawa Zachodnia – Miedniewice (Skierniewice), 2. LOT C – Pozostałe Roboty”, realizowanej w latach 2010–2018, powinna być w tym zbiorze od dawna ujęta

w sposób pełny, uporządkowany i możliwy do wykorzystania na potrzeby wykazania spełnienia warunków udziału w postępowaniu.

Chodzi tu nie o ogólne wskazanie, że SAFEGE pełniło nadzór inwestorski nad daną inwestycją, lecz o opis zakresu tej usługi w takim stopniu szczegółowości, który pozwala odpowiedzieć na pytanie, czy obejmowała ona nadzór nad budową lub kompleksową przebudową co najmniej ośmiu rozjazdów w technologii blokowej wraz z zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem. Skoro mimo wdrożenia tego środka wykonawca nie dysponował takim materiałem i dopiero po wezwaniu Zamawiającego rozpoczął poszukiwanie doraźnych potwierdzeń, należy przyjąć, że środek ten nie zadziałał. Jego nieskuteczność może wynikać wyłącznie z jednej z dwóch przyczyn. Albo zbiór nie zawierał wymaganych danych, co oznacza, że został utworzony w sposób pozorny i nie spełniał swojej podstawowej funkcji, albo dane te wprawdzie mogły być w nim dostępne, lecz nie zostały wykorzystane przez osoby przygotowujące ofertę, co z kolei oznacza całkowitą nieskuteczność organizacyjną tego rozwiązania.

W tym kontekście szczególnie istotne jest, że SAFEGE w odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego z 4 marca 2026 r. nie powołało się na żadne dane zaczerpnięte z własnego systemu informacyjnego, lecz na informacje uzyskane od inspektora nadzoru oraz na pismo

z 1 września 2023 r. będące odpowiedzią na wniosek o udostępnienie informacji publicznej.

Już ten fakt pokazuje, że centralny mechanizm zbierania danych nie zadziałał. Gdyby działał prawidłowo, wykonawca nie musiałby po doręczeniu wezwania poszukiwać zewnętrznych, wtórnych i przypadkowych źródeł informacji, lecz dysponowałby własnym, uprzednio przygotowanym i zweryfikowanym zestawem danych. W takiej sytuacji albo już na etapie składania wykazu usług wskazałby właściwą usługę, popartą pełną dokumentacją, albo od początku zrezygnowałby z powoływania się na usługę, co do której nie posiadał jednoznacznych danych. Z perspektywy oceny skuteczności samooczyszczenia jest

to okoliczność fundamentalna, ponieważ pokazuje, że środek mający wyeliminować ryzyko podawania informacji niezweryfikowanych nie doprowadził do zmiany rzeczywistego sposobu działania wykonawcy.

Drugim środkiem zaradczym, który niewątpliwie nie zadziałał, jest obowiązek korzystania przez pracowników z aktualnych wyjaśnień oraz wsparcia Biura Prawnego przy sporządzaniu ofert. SAFEGE samo wskazywało, że po wcześniejszych wykluczeniach wdrożyło rozwiązanie, zgodnie z którym osoby przygotowujące oferty mają korzystać wyłącznie

z aktualnych wersji wyjaśnień, a same wyjaśnienia mają być przygotowywane lub co najmniej akceptowane przy udziale struktur prawnych i kierowniczych. Gdyby ten środek działał prawidłowo, w niniejszym Postępowaniu powinna była nastąpić uprzednia konfrontacja treści warunku udziału z rzeczywistym zakresem usługi historycznej, a następnie ocena, czy istnieje komplet dowodów pozwalających bezpiecznie i jednoznacznie wykazać spełnienie warunku. Taka analiza musiałaby uwzględniać podstawową okoliczność, że warunek udziału nie odnosił się do ogólnego doświadczenia przy inwestycjach kolejowych, lecz do nadzoru nad ściśle określonym zakresem robót o konkretnych parametrach technicznych.

Gdyby więc Biuro Prawne albo inna komórka wspierająca rzeczywiście przeanalizowała sprawę, powinno było dojść do prostego wniosku, że nie można wykazywać spełnienia tak sformułowanego warunku wyłącznie na podstawie ogólnej pamięci uczestników kontraktu, na podstawie niesformalizowanych informacji albo na podstawie dokumentów, które dotyczą robót jako takich, a nie zakresu własnej usługi nadzoru. Skoro mimo to wykonawca złożył wykaz usług w takiej postaci, oznacza to, że mechanizm kontroli prawnej i obowiązku korzystania z aktualnych, zweryfikowanych danych w praktyce nie zadziałał.

Trzecim środkiem zaradczym, który niewątpliwie nie osiągnął zakładanego celu, jest system szkoleń pracowników z zakresu podstaw wykluczenia, transparentności, etyki oraz obowiązku przedstawiania zamawiającym informacji pełnych i niewprowadzających w błąd. Skuteczność tego rodzaju środka nie przejawia się w samym przeprowadzeniu szkolenia, lecz w zmianie standardu zachowania osób przygotowujących ofertę. W niniejszej sprawie taka zmiana nie nastąpiła.

Osoba działająca z należytą starannością, ukształtowaną przez rzeczywiście skuteczne szkolenia, nie przedstawiłaby jako podstawy spełnienia warunku udziału usługi, co do której nie posiadała pełnej, wewnętrznie zweryfikowanej i obiektywnie udokumentowanej wiedzy. Tymczasem SAFEGE najpierw powołało się na tę usługę, następnie po zakwestionowaniu przez Zamawiającego próbowało uzasadnić jej adekwatność materiałem zastępczym, a ostatecznie uzupełniło wykaz o inną usługę.

Taki przebieg zdarzeń pokazuje, że szkolenia nie przełożyły się na trwałą zmianę sposobu postępowania.

W tym miejscu należy osobno odnieść się do oświadczenia inspektora nadzoru złożonego już po terminie składania ofert. Dokument ten nie może być uznany za środek zaradczy wdrożony przez Przystępującego po wcześniejszych wykluczeniach. Nie jest to element żadnej opisanej przez wykonawcę procedury organizacyjnej, nie wynika z przyjętych zarządzeń, nie stanowi przejawu działania centralnego systemu weryfikacji danych, ani nie jest instrumentem zapewniającym trwałe usunięcie przyczyn wcześniejszych nieprawidłowości. Jest to wyłącznie doraźna reakcja procesowa podjęta już po zakwestionowaniu przez Zamawiającego prawidłowości wykazu usług. Innymi słowy, nie jest to dowód działania środka zaradczego, lecz dowód jego wcześniejszego braku albo nieskuteczności. Gdyby bowiem którykolwiek z wdrożonych środków działań prawidłowo, wykonawca nie potrzebowałby po terminie składania ofert konstruować zastępczego materiału potwierdzającego informacje, które wcześniej powinny były być przez niego zweryfikowane

i zabezpieczone. Oświadczenie inspektora nie świadczy zatem o skuteczności samooczyszczenia, lecz przeciwnie, stanowi materialny przejaw tego, że wykonawca nie posiadał uprzednio kompletnej i wiarygodnej bazy danych na temat własnego doświadczenia.

Na to samo wskazuje pismo z 1 września 2023 r. będące odpowiedzią na wniosek

o udostępnienie informacji publicznej. Po pierwsze, dokument ten został pozyskany przed wdrożeniem działań zaradczych, na które SAFEGE powoływało się po wcześniejszych wykluczeniach, skoro zasadnicza część tych działań została według własnych twierdzeń wykonawcy wdrożona dopiero w listopadzie 2024 r. i lutym 2025 r. Po drugie, skoro SAFEGE posiadało ten dokument jeszcze przed wdrożeniem środków naprawczych, to racjonalne wdrożenie centralnego systemu informacyjnego powinno było doprowadzić do włączenia

tej informacji do Centralnego Zbioru Informacji, jej skonfrontowania z inną dokumentacją oraz oceny, czy rzeczywiście potwierdza ona zakres doświadczenia możliwy do wykorzystania

w przyszłych postępowaniach. Jeżeli więc SAFEGE rzeczywiście zbudowało centralny rejestr i uczyniło z niego podstawę przygotowywania ofert, to dokument ten powinien zostać w nim odpowiednio zaewidencjonowany, opisany oraz zestawiony z dokumentacją źródłową dotyczącą zarówno robót budowlanych, jak i zakresu własnej usługi nadzoru. Skoro do tego nie doszło, to również ten element potwierdza nieskuteczność wdrożonych mechanizmów.

Należy przy tym bardzo wyraźnie odróżnić dwie kwestie, które SAFEGE zdaje się utożsamiać, choć z prawnego i faktycznego punktu widzenia są one rozłączne. Czym innym jest bowiem wykazanie, że w ramach określonej inwestycji wykonano pewne roboty budowlane, a czym innym wykazanie, że sam wykonawca świadczył usługę nadzoru nad tymi robotami w zakresie odpowiadającym warunkowi udziału w postępowaniu. Dokumenty, na które powołało

się SAFEGE, odnoszą się zasadniczo do robót budowlanych realizowanych przez wykonawcę robót, a nie do szczegółowego zakresu własnej usługi nadzoru inwestorskiego. SAFEGE nie przedstawiło dokumentów własnych, wytworzonych w toku realizacji usługi, które pozwalałyby ustalić, że jego personel rzeczywiście sprawował nadzór nad wymaganym zakresem prac. Innymi słowy, wykonawca nie oparł się na własnej dokumentacji usługi, lecz na dokumentach dotyczących cudzego zakresu robót, próbując pośrednio wykazać w ten sposób własne doświadczenie.

Taki sposób działania sam w sobie pokazuje, że nie doszło do zbudowania skutecznego systemu zarządzania informacją o własnym doświadczeniu. W prawidłowo funkcjonującym modelu samooczyszczenia wykonawca, który po wcześniejszych wykluczeniach deklaruje utworzenie centralnej bazy danych, wdrożenie procedur weryfikacji oraz obowiązek korzystania z aktualnych i sprawdzonych informacji, powinien postąpić zupełnie inaczej. Przede wszystkim, jeszcze przed wskazaniem danej usługi w wykazie, powinien sięgnąć do własnej dokumentacji związanej z realizacją tej usługi. Chodziłoby

tu o dokumentację kontraktową, opis przedmiotu zamówienia, protokoły odbiorowe, raporty

z nadzoru, dokumenty rozliczeniowe, korespondencję kontraktową, dokumentację projektową oraz wszelkie inne materiały pozwalające ustalić nie tylko to, jakie roboty zostały wykonane

na inwestycji, lecz również jaki konkretnie zakres nadzoru sprawował wykonawca. Dopiero

po dokonaniu takiej analizy możliwe byłoby odpowiedzialne stwierdzenie czy usługa nadaje się do wykazania spełnienia warunku udziału. Jeżeli dokumentacja ta nie dawałaby jednoznacznej odpowiedzi, wykonawca działający racjonalnie nie powoływałby się na tę usługę. Jeżeli natomiast dokumentacja byłaby pełna i jednoznaczna, wykonawca przedstawiłby ją od razu, bez konieczności późniejszego „ratowania” swojej pozycji oświadczeniem osoby trzeciej albo dokumentem

dotyczącym robót budowlanych.

Należy także podkreślić, że racjonalne wdrożenie środków zaradczych po wcześniejszych wykluczeniach wymagałoby nie tylko stworzenia mechanizmów formalnych, ale również zmiany sposobu myślenia organizacji o dowodzeniu własnego doświadczenia. Wykonawca, który rzeczywiście wyciągnął wnioski z wcześniejszych przypadków wprowadzenia zamawiających w błąd, nie powinien opierać się na założeniu, że da się „dopotwierdzić” doświadczenie już po zakwestionowaniu go przez zamawiającego. Powinien natomiast przyjąć zasadę, że do wykazu trafiają wyłącznie te usługi, co do których istnieje pełen, własny

i uprzednio zweryfikowany materiał dowodowy. Fakt, że SAFEGE przyjęło dokładnie odwrotny model działania, to jest najpierw powołało usługę, potem próbowało ją potwierdzać materiałami zastępczymi, a ostatecznie uzupełniło wykaz inną usługą, pokazuje, że istota samooczyszczenia nie została przez wykonawcę zinternalizowana.

W konsekwencji należy stwierdzić, że w niniejszym Postępowaniu nie zadziałał ani środek polegający na utworzeniu Centralnego Zbioru Informacji, ani środek polegający na obowiązku korzystania z aktualnych i zweryfikowanych wyjaśnień, ani mechanizm wsparcia prawnego

i konsultacyjnego, ani system kontroli jakości dokumentów ofertowych, ani środki szkoleniowe ukierunkowane na wyeliminowanie ryzyka przedstawiania informacji niepełnych

lub niezweryfikowanych. Oświadczenie inspektora nadzoru złożone po terminie składania ofert nie stanowi przykładu działania żadnego z tych środków, lecz stanowi próbę doraźnego uzupełnienia braków, które nie powinny były wystąpić, gdyby środki te działały skutecznie. Podobnie pismo uzyskane w trybie dostępu do informacji publicznej w 2023 r. nie może być traktowane jako efekt wdrożonych po wykluczeniach procedur, skoro zostało pozyskane wcześniej, a następnie najwyraźniej nie zostało prawidłowo włączone do deklarowanego centralnego systemu wiedzy i zweryfikowane z perspektywy przydatności do wykazywania spełniania warunków udziału w postępowaniu.

Z tych względów Odwołujący stoi na stanowisku, że zachowanie SAFEGE w niniejszym Postępowaniu nie potwierdza skuteczności samooczyszczenia, lecz przeciwnie, stanowi kolejny dowód na to, że przyczyny wcześniejszych nieprawidłowości nie zostały rzeczywiście usunięte. Wykonawca nadal nie dysponuje takim systemem organizacyjnym, który zapewniałby, że informacje przekazywane zamawiającemu są uprzednio sprawdzone, kompletne, oparte na własnej dokumentacji i odporne na weryfikację ze strony zamawiającego. To zaś oznacza, że deklarowane środki zaradcze nie doprowadziły

do rzeczywistego przywrócenia rzetelności wykonawcy.

Zasadnym jest także zwrócenie uwagi na samą konstrukcję i istotę samooczyszczenia przedstawionego przez SAFEGE, a także na charakter i zakres wdrożonych przez wykonawcę środków zaradczych. Analiza ta powinna zostać przeprowadzona w sposób oderwany

od deklaracji wykonawcy co do skuteczności przyjętych rozwiązań, a skoncentrowany

na ich rzeczywistym znaczeniu oraz adekwatności względem przyczyn wcześniejszych naruszeń.

Wskazać należy, że wbrew dotychczasowej praktyce zarówno zamawiających publicznych,

jak i wykonawców uczestniczących w postępowaniach, w których SAFEGE powoływało

się na instytucję samooczyszczenia, nie dokonano dotychczas pogłębionej analizy istoty problemu leżącego u podstaw wykluczeń tego wykonawcy. Dotychczasowa ocena koncentrowała się bowiem przede wszystkim na formalnym wykazaniu wdrożenia określonych procedur organizacyjnych, szkoleń czy zarządzeń wewnętrznych, przy jednoczesnym pominięciu kluczowej okoliczności, jaką jest charakter naruszeń przypisywanych wykonawcy oraz ich powtarzalność. Podkreślenia wymaga, że podstawą samooczyszczenia SAFEGE

nie jest incydentalne uchybienie o charakterze technicznym czy organizacyjnym, lecz dwukrotne wprowadzenie zamawiających publicznych w błąd w ramach postępowań

o udzielenie zamówienia publicznego, co zostało jednoznacznie ustalone w ramach postępowań zakończonych wyrokami Krajowej Izby Odwoławczej oraz czynnościami zamawiających, o czym wykonawca sam szczegółowo informuje w przedstawionym oświadczeniu o samooczyszczeniu. Okoliczność ta ma charakter fundamentalny, albowiem wskazuje na naruszenie podstawowej zasady rzetelności wykonawcy w relacjach z zamawiającym, polegającej na obowiązku przedstawiania informacji prawdziwych, kompletnych i niewprowadzających w błąd.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, że przedmiotem formalnej oceny w niniejszym postępowaniu pozostają dwie sytuacje wprowadzenia zamawiających w błąd, które mieszczą się w okresie relewantnym z punktu widzenia przesłanki karencji wynikającej z przepisów Pzp. Nie oznacza to jednak, że analiza rzetelności wykonawcy powinna abstrahować od szerszego kontekstu jego działalności. Odwołujący wskazuje bowiem, że przypadki przedstawiania przez Przystępującego informacji niepełnych lub niezgodnych z rzeczywistością nie miały charakteru jednostkowego, lecz występowały również wcześniej, co – choć z przyczyn formalnych nie podlega bezpośredniej ocenie w ramach niniejszego postępowania – powinno zostać uwzględnione przy ocenie wiarygodności deklarowanego

samooczyszczenia.

W konsekwencji należy uznać, że mamy do czynienia nie z jednorazowym uchybieniem, lecz z powtarzalnym wzorcem zachowań polegających na nieprawidłowym przedstawianiu informacji zamawiającym. Dwukrotne wprowadzenie zamawiających w błąd w relatywnie krótkim okresie czasu prowadzi do wniosku, że zachowanie wykonawcy nosi cechy swoistej wielokrotnej recydywy, co w sposób istotny podważa wiarygodność twierdzeń o skutecznym usunięciu przyczyn wcześniejszych naruszeń.

Na tym tle szczególnie istotne jest, że w ostatnim okresie zarówno Krajowa Izba Odwoławcza, jak i sądy okręgowe wielokrotnie zajmowały stanowisko krytyczne wobec sposobu realizacji instytucji samooczyszczenia przez wykonawców działających w tej samej branży co SAFEGE, tj. w obszarze usług nadzoru inwestorskiego i zarządzania kontraktami. Co znamienne,

w sprawach tych wykonawcy powoływali się na środki zaradcze o charakterze zbliżonym,

a niekiedy wręcz tożsamym z tymi, które wskazuje SAFEGE, obejmujące w szczególności wdrożenie procedur wewnętrznych, systemów raportowania, szkoleń oraz mechanizmów konsultacyjnych. Mimo tego organy orzekające wskazywały, że środki te mają charakter niewystarczający, pozorny albo nieadekwatny do rodzaju naruszeń, a tym samym nie prowadzą do przywrócenia rzetelności wykonawcy.

W tym kontekście należy podkreślić, że ocena samooczyszczenia nie może polegać

na mechanicznym zestawieniu katalogu wdrożonych procedur z katalogiem środków wskazanych w art. 110 ust. 2 Pzp, lecz musi uwzględniać rzeczywisty charakter naruszenia oraz jego przyczynę. W przypadku SAFEGE przyczyną wykluczeń nie był brak formalnych procedur, lecz sposób ich stosowania prowadzący do przekazywania zamawiającym informacji niepełnych lub nieprawdziwych. Tym samym kluczowe znaczenie ma nie to, czy wykonawca wdrożył określone procedury, lecz czy doprowadził do realnej zmiany standardu działania

w zakresie przygotowywania i weryfikowania informacji przekazywanych w postępowaniach

o udzielenie zamówienia publicznego.

Szczegółowe opisanie okoliczności faktycznych

Zgodnie z art. 110 ust. 2 Pzp jednym z fundamentalnych elementów skutecznego skorzystania z instytucji samooczyszczenia jest obowiązek wykazania przez wykonawcę, że podjął

on konkretne środki naprawcze po uprzednim rzetelnym i wyczerpującym wyjaśnieniu okoliczności faktycznych, które doprowadziły do zaistnienia przesłanki wykluczenia. Innymi słowy, warunkiem sine qua non skutecznego samooczyszczenia jest nie tylko wdrożenie określonych procedur organizacyjnych czy środków zapobiegawczych, lecz przede wszystkim przedstawienie pełnego, spójnego i transparentnego obrazu zdarzeń, który pozwala zidentyfikować rzeczywistą przyczynę naruszenia oraz ocenić adekwatność podjętych działań naprawczych.

W tej sprawie wymóg ten nie został spełniony. Analiza treści przedstawionego przez Przystępującego oświadczenia o samooczyszczeniu prowadzi do wniosku, że opis stanu faktycznego ma charakter fragmentaryczny i rozpoczyna się de facto od momentu, w którym doszło już do zakwestionowania działań wykonawcy oraz podjęcia czynności zmierzających do jego wykluczenia. Wykonawca koncentruje się na relacjonowaniu przebiegu postępowań, w tym na treści zarzutów odwołania oraz rozstrzygnięciach zapadłych przed Krajową Izbą Odwoławczą, pomijając natomiast kluczowy etap poprzedzający te zdarzenia, tj. proces podejmowania decyzji, który doprowadził do przekazania zamawiającemu informacji niepełnych lub niezgodnych z rzeczywistością. Taki sposób przedstawienia okoliczności faktycznych prowadzi do sytuacji, w której odbiorca oświadczenia zostaje niejako „wprowadzony w środek narracji” bez możliwości poznania jej genezy. Jest to sytuacja porównywalna do oglądania filmu od połowy albo śledzenia przebiegu przedstawienia teatralnego od drugiego aktu, w którym widz zna już konsekwencje zdarzeń, lecz nie ma wiedzy o ich przyczynach. W efekcie niemożliwe staje się ustalenie, jakie konkretnie mechanizmy organizacyjne, decyzyjne lub interpretacyjne doprowadziły do wprowadzenia zamawiającego w błąd, a tym samym niemożliwa jest realna ocena, czy środki zaradcze wskazane przez wykonawcę odpowiadają rzeczywistym źródłom problemu.

Powyższe uchybienie ma charakter zasadniczy, ponieważ bez pełnego odtworzenia przebiegu zdarzeń nie sposób stwierdzić, czy wykonawca rzeczywiście zidentyfikował przyczynę naruszenia. Tymczasem tylko prawidłowa identyfikacja tej przyczyny może stanowić podstawę do wdrożenia adekwatnych i skutecznych środków naprawczych. W przeciwnym razie mamy do czynienia wyłącznie z działaniami o charakterze deklaratywnym, które nie eliminują ryzyka powtórzenia się analogicznych sytuacji w przyszłości.

Wdrożone środki zaradcze

W pierwszej kolejności należy odnieść się do trzech kluczowych dokumentów, na które powołuje się SAFEGE jako podstawę wykazania wdrożenia środków zaradczych, tj. raportu

z audytu oraz zarządzeń Dyrektora Generalnego z 3 lutego 2025 r. oznaczonych jako

nr 3/2025 oraz nr 4/2025. Analiza tych dokumentów prowadzi do wniosku, że mają one charakter wyłącznie wewnętrzny, a ich znaczenie dowodowe w kontekście oceny skuteczności samooczyszczenia jest istotnie ograniczone. Raport z

audytu, na który powołuje

się wykonawca, nie może zostać uznany za przejaw rzeczywistego, obiektywnego procesu weryfikacyjnego. Dokument ten został sporządzony w ramach struktury organizacyjnej SAFEGE, a zatem przez podmiot bezpośrednio zainteresowany wykazaniem skuteczności własnych działań naprawczych.

W konsekwencji mamy do czynienia z sytuacją, w której wykonawca sam diagnozuje własne nieprawidłowości i jednocześnie sam ocenia adekwatność podjętych środków. Tego rodzaju autoreferencyjna ocena nie spełnia standardów, jakie należy przypisać rzeczywistemu audytowi, który – aby był wiarygodny – powinien charakteryzować się co najmniej elementarną niezależnością, określoną metodologią oraz możliwością weryfikacji jego ustaleń przez podmiot trzeci. Co więcej, z treści raportu nie wynika, aby obejmował on pogłębioną analizę przyczyn zdarzeń, w szczególności nie wskazano konkretnych błędów decyzyjnych, etapów procesu ofertowego, na których doszło do nieprawidłowości, ani osób odpowiedzialnych

za ich powstanie. W praktyce oznacza to, że raport ten ma charakter opisowy i ogólny, a nie analityczny i przyczynowy, przez co nie może stanowić podstawy do przyjęcia, że wykonawca rzeczywiście zidentyfikował źródła problemu.

Podobnie należy ocenić zarządzenie Dyrektora Generalnego nr 3/2025 z 3 lutego 2025 r., które wprowadza instrukcję wypełniania Jednolitego Europejskiego Dokumentu Zamówienia oraz wyjaśnień składanych wraz z ofertą. Sam fakt wydania takiego zarządzenia nie dowodzi jeszcze jego skuteczności. Dokument ten ma charakter normatywny i deklaracyjny, określający pożądany sposób postępowania, jednak nie towarzyszą mu żadne dowody wskazujące, że został on rzeczywiście wdrożony w praktyce organizacyjnej wykonawcy. SAFEGE nie wykazało, aby treść zarządzenia została przekazana wszystkim osobom odpowiedzialnym za przygotowywanie ofert w sposób umożliwiający ich realne zapoznanie

się z jego treścią i jej zrozumienie. Nie przedstawiono żadnych dowodów potwierdzających przeprowadzenie szkoleń wdrożeniowych, weryfikacji wiedzy pracowników ani mechanizmów kontrolnych, które pozwalałyby sprawdzić, czy nowe zasady są faktycznie stosowane.

W konsekwencji zarządzenie to pozostaje na poziomie formalnym i nie można przyjąć, że doprowadziło do rzeczywistej zmiany praktyki działania wykonawcy.

Analogiczne wnioski należy odnieść do zarządzenia Dyrektora Generalnego nr 4/2025 z 3 lutego 2025 r., w którym przewidziano utworzenie Centralnego Zbioru Informacji oraz określono zasady przekazywania i aktualizacji danych dotyczących realizowanych zamówień. Choć w warstwie deklaracyjnej dokument ten zakłada wprowadzenie istotnego narzędzia organizacyjnego, to brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających, że zbiór ten został rzeczywiście utworzony, że zawiera kompletne i aktualne dane oraz że jest wykorzystywany w procesie przygotowywania ofert. SAFEGE nie przedstawiło żadnych przykładów jego funkcjonowania, nie wykazało, jakie informacje zostały w nim zgromadzone, ani w jaki sposób pracownicy korzystają z tego narzędzia w praktyce. Co więcej, brak jest dowodów na to, że osoby odpowiedzialne za sporządzanie ofert zostały zobowiązane do korzystania z tego zbioru w sposób rzeczywisty, a nie jedynie deklaracyjny.

W odniesieniu do obu zarządzeń należy dodatkowo podkreślić, że SAFEGE nie wykazało, aby ich treść została skutecznie zakomunikowana pracownikom spoza wąskiego grona osób zaangażowanych w ich przygotowanie. Brak jest jakichkolwiek obiektywnych potwierdzeń zapoznania się z ich treścią przez pracowników, takich jak podpisane oświadczenia, rejestry szkoleń, wyniki testów wiedzy czy raporty z wdrożenia. W świetle zasad doświadczenia życiowego nie można przyjąć, że samo sporządzenie dokumentu i ewentualne jego rozesłanie prowadzi automatycznie do jego realnego stosowania w organizacji. W konsekwencji należy uznać, że zarówno raport z audytu, jak i zarządzenia nr 3/2025 oraz nr 4/2025 nie stanowią dowodu rzeczywistego wdrożenia skutecznych środków zaradczych, lecz mają charakter wewnętrznych dokumentów o ograniczonej wartości dowodowej. Nie potwierdzają one ani faktycznego zidentyfikowania przyczyn wcześniejszych nieprawidłowości, ani rzeczywistego wdrożenia mechanizmów, które miałyby zapobiec ich powtórzeniu w przyszłości.

Kolejnym elementem, na który powołuje się SAFEGE w ramach wykazywania podjęcia działań naprawczych, jest skierowanie zapytania do kancelarii prawnej z prośbą o ocenę sytuacji związanej z wykluczeniem oraz wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej. Odwołujący wskazuje, że okoliczność ta – w przedstawionym kształcie – nie może zostać uznana za dowód podjęcia skutecznych i realnych środków zaradczych. Wykonawca ograniczył się wyłącznie do wykazania faktu skierowania zapytania, nie przedstawiając żadnego dowodu na to, jaka była jego treść, jaki był zakres zleconej analizy ani – co najistotniejsze – czy i jaka odpowiedź została udzielona. Nie wiadomo zatem, czy kancelaria prawna sporządziła jakąkolwiek opinię, czy przeprowadziła analizę prawną, ani jakie wnioski z niej wynikały. Brak jest również informacji, czy taka opinia została przyjęta przez wykonawcę, czy była przedmiotem dalszych działań

organizacyjnych, a tym bardziej czy została wdrożona w praktyce funkcjonowania spółki.

Z punktu widzenia oceny skuteczności samooczyszczenia kluczowe znaczenie ma bowiem nie samo podjęcie czynności polegającej na wystąpieniu z zapytaniem, lecz efekt

tej czynności, rozumiany jako pozyskanie konkretnych wytycznych oraz ich implementacja

w działalności wykonawcy. Tymczasem w niniejszej sprawie brak jest jakiegokolwiek materiału dowodowego, który pozwalałby ustalić, że SAFEGE rzeczywiście uzyskało profesjonalną opinię prawną, że zidentyfikowano w niej przyczyny wcześniejszych nieprawidłowości oraz

że wskazano konkretne działania naprawcze. Nie można przy tym wykluczyć, że samo skierowanie zapytania miało charakter wyłącznie formalny lub incydentalny, niezwiązany

z rzeczywistą wolą przeprowadzenia pogłębionej analizy. W praktyce gospodarczej możliwe są bowiem sytuacje, w których zapytanie do kancelarii prawnej nie prowadzi do sporządzenia opinii, czy to z przyczyn finansowych, organizacyjnych, czy też z uwagi na brak dalszego zainteresowania po stronie klienta. W niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów pozwalających wykluczyć taką możliwość.

Co więcej, nawet przy założeniu, że opinia prawna została sporządzona, wykonawca nie wykazał, aby jej treść została wykorzystana w procesie wdrażania środków zaradczych. Nie przedstawiono żadnych dokumentów wskazujących na implementację zaleceń kancelarii, brak jest powiązania pomiędzy ewentualnymi wnioskami z analizy prawnej a treścią późniejszych zarządzeń czy procedur wewnętrznych. Tym samym nie można przyjąć, że działanie to miało realny wpływ na zmianę sposobu funkcjonowania wykonawcy.

Z tych względów należy uznać, że samo skierowanie zapytania do kancelarii prawnej, nieoparte dowodem sporządzenia opinii, jej treści ani wdrożenia zawartych w niej rekomendacji, ma charakter wyłącznie formalny i nie może zostać uznane za środek zaradczy w rozumieniu art. 110 ust. 2 Pzp. Nie świadczy ono bowiem ani o rzeczywistym zidentyfikowaniu przyczyn naruszeń, ani o podjęciu skutecznych działań zmierzających do ich wyeliminowania.

Kolejnym elementem powoływanym przez Przystępującego jako dowód wdrożenia środków zaradczych jest zaświadczenie o przeprowadzeniu szkolenia z 3 lutego 2025 r., którego przedmiotem były podstawy wykluczenia wykonawców oraz zasady wypełniania dokumentów składanych w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego. Odwołujący wskazuje, że również ten środek nie może zostać uznany za skuteczny ani wiarygodny w kontekście

art. 110 ust. 2 Pzp.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na osobę prowadzącą szkolenie.

Z przedstawionych dokumentów wynika, że zostało ono przeprowadzone przez menadżera do spraw personalnych i kadr. Tymczasem zakres szkolenia dotyczył zagadnień stricte prawnych, obejmujących interpretację przesłanek wykluczenia wykonawców, praktykę orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej oraz sposób prawidłowego wypełniania Jednolitego Europejskiego Dokumentu Zamówienia. Są to kwestie wymagające specjalistycznej wiedzy prawniczej oraz doświadczenia w stosowaniu przepisów Pzp. Powierzenie prowadzenia takiego szkolenia osobie z obszaru kadr, a nie specjalistom z zakresu prawa zamówień publicznych, podważa jego merytoryczną jakość oraz realną przydatność dla uczestników. Trudno bowiem przyjąć, że szkolenie mogło skutecznie eliminować ryzyko popełniania błędów prawnych, skoro nie zostało przeprowadzone przez osobę posiadającą kompetencje w tym zakresie.

Po drugie, wykonawca nie przedstawił żadnych dowodów pozwalających ustalić, kto faktycznie uczestniczył w szkoleniu, w jakiej liczbie oraz czy uczestnikami były osoby bezpośrednio odpowiedzialne za przygotowywanie ofert i dokumentów w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego. Brak jest list obecności, podpisów uczestników, harmonogramów szkolenia czy jakichkolwiek innych dokumentów potwierdzających jego przebieg. Nie wiadomo również, czy szkolenie miało charakter jednorazowy, czy obejmowało szerszy program wdrożeniowy, ani czy było obligatoryjne dla określonej grupy pracowników. W konsekwencji nie sposób ustalić, czy środek ten w ogóle objął osoby, których działania doprowadziły wcześniej do nieprawidłowości.

Po trzecie, brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających, że szkolenie zostało zakończone weryfikacją wiedzy uczestników lub że jego efekty były w jakikolwiek sposób monitorowane. W praktyce oznacza to, że nawet jeżeli szkolenie się odbyło, nie ma żadnej pewności, czy uczestnicy przyswoili przekazywane treści, czy rozumieją ich znaczenie oraz czy są w stanie zastosować je w praktyce. W świetle zasad doświadczenia życiowego samo przeprowadzenie szkolenia, bez jego udokumentowania i bez weryfikacji efektów, nie prowadzi automatycznie do zmiany sposobu działania organizacji.

Dodatkowo należy podkreślić, że przedstawione zaświadczenie ma charakter dokumentu wewnętrznego, sporządzonego przez samego wykonawcę, bez jakiegokolwiek możliwości jego niezależnej weryfikacji. Nie zawiera ono szczegółowego programu szkolenia,

materiałów dydaktycznych ani wskazania konkretnych zagadnień, które zostały omówione.

W konsekwencji nie można ocenić, czy szkolenie rzeczywiście odnosiło się do przyczyn wcześniejszych naruszeń, ani czy było dostosowane do specyfiki działalności wykonawcy.

W świetle powyższego należy uznać, że zaświadczenie o przeprowadzeniu szkolenia

z 3 lutego 2025 r. nie stanowi wiarygodnego dowodu wdrożenia skutecznych środków zaradczych. Nie potwierdza ono ani rzeczywistego podniesienia kompetencji pracowników, ani zmiany standardów działania w zakresie przygotowywania ofert. W konsekwencji nie może zostać uznane za środek, który realnie eliminuje ryzyko powtórzenia się naruszeń polegających na przedstawianiu zamawiającym informacji niepełnych lub nieprawdziwych.

Kolejnym dokumentem, na który powołuje się SAFEGE, jest raport z audytu z 30 czerwca

2025 r., sporządzony już po drugim wykluczeniu wykonawcy. Odwołujący wskazuje,

że dokument ten nie tylko nie potwierdza skuteczności wdrożonych środków zaradczych, lecz przeciwnie – stanowi dowód ich nieskuteczności oraz braku rzeczywistej refleksji po stronie wykonawcy co do przyczyn wcześniejszych naruszeń.

Przeprowadzenie audytu jako środka zaradczego nie było działaniem nowym. SAFEGE

już po pierwszym wykluczeniu wskazywało na sporządzenie raportu z audytu jako jeden

z podstawowych elementów samooczyszczenia. Oznacza to, że mechanizm polegający

na wewnętrznej analizie zdarzeń i identyfikacji ich przyczyn został już wcześniej wdrożony,

a mimo to nie zapobiegł ponownemu wprowadzeniu zamawiającego w błąd

w kolejnym postępowaniu. Sam fakt zaistnienia drugiej sytuacji wykluczenia dowodzi więc,

że wcześniejszy audyt nie spełnił swojej funkcji i nie doprowadził do eliminacji przyczyn naruszeń. W tym kontekście

sporządzenie kolejnego raportu z audytu po drugim wykluczeniu nie może być traktowane jako nowy, jakościowo

odmienny środek zaradczy, lecz jako powielenie wcześniejszego działania, które okazało się nieskuteczne. Wykonawca

nie wykazał przy tym, aby drugi audyt różnił się zakresem, metodologią czy stopniem szczegółowości

od audytu przeprowadzonego po pierwszym zdarzeniu. Brak jest jakichkolwiek dowodów,

że SAFEGE dokonało pogłębionej analizy przyczyn nieskuteczności pierwszego audytu, zidentyfikowało jego ograniczenia lub wprowadziło zmiany w sposobie prowadzenia tego rodzaju analiz.

Co więcej, treść raportu z 30 czerwca 2025 r. wskazuje, że wykonawca ponownie przypisuje zaistniałą nieprawidłowość okolicznościom o charakterze jednostkowym, w szczególności

tzw. „błędowi ludzkiemu” polegającemu na wykorzystaniu nieaktualnych dokumentów. Tego rodzaju ujęcie problemu

prowadzi do jego spłylenia i nie stanowi rzeczywistej analizy przyczynowej. Nie wyjaśnia bowiem, dlaczego system

organizacyjny wykonawcy dopuścił

do zaistnienia takiego błędu, na jakim etapie procesu ofertowego doszło do nieprawidłowości, ani jakie mechanizmy

kontrolne zawiodły. W konsekwencji raport ten nie identyfikuje rzeczywistego źródła problemu, lecz ogranicza się do

wskazania jego bezpośredniego przejawu.

Z punktu widzenia oceny skuteczności samooczyszczenia szczególnie istotne jest

to, że SAFEGE nie wykazało jakiegokolwiek autorefleksji w zakresie nieskuteczności wcześniej wdrożonych środków. W

sytuacji, w której po przeprowadzeniu pierwszego audytu i wdrożeniu określonych procedur doszło do kolejnego

naruszenia, racjonalny i działający z należytą starannością wykonawca powinien przede wszystkim poddać ocenie

skuteczność własnych mechanizmów kontrolnych. Tymczasem SAFEGE ograniczyło się do ponownego zastosowania

tego samego instrumentu, bez wykazania, że jego wcześniejsza forma była niewystarczająca lub że wymagała

modyfikacji.

Powyższe prowadzi do wniosku, że raport z audytu z 30 czerwca 2025 r. nie stanowi dowodu wdrożenia skutecznych

środków zaradczych, lecz potwierdza brak ich efektywności. Wykonawca nie tylko nie zapobiegł powtórzeniu się

naruszenia, ale również nie wyciągnął wniosków z nieskuteczności wcześniej zastosowanych rozwiązań. Powielanie

tych samych działań, które uprzednio nie przyniosły oczekiwanego rezultatu, nie może być uznane

za realizację obowiązku wynikającego z art. 110 ust. 2 Pzp, lecz świadczy o pozornym charakterze podejmowanych

czynności oraz braku rzeczywistej zmiany w sposobie funkcjonowania wykonawcy.

Kolejnym dowodem powoływanym przez Przystępującego na potwierdzenie wdrożenia środków zaradczych jest

zaświadczenie o zatrudnieniu personelu z 27 czerwca 2025 r. wraz z opisem stanowiska datowanym na dzień 7 maja

2025 r. Analiza tych dokumentów prowadzi do wniosku, że ich wartość dowodowa jest istotnie ograniczona, a

przedstawione informacje nie pozwalają na przyjęcie, że doszło do rzeczywistego wdrożenia skutecznych zmian

organizacyjnych. Należy zwrócić uwagę na stopień anonimizacji przedstawionych dokumentów. Zakres dokonanych

zaciemnień uniemożliwia ustalenie, kto konkretnie został zatrudniony, jakie posiada kwalifikacje, doświadczenie oraz czy

jest to osoba faktycznie zdolna do realizacji zadań przypisanych nowo utworzonemu stanowisku. Brak jest możliwości

zweryfikowania tożsamości pracownika, jego wcześniejszej praktyki zawodowej ani tego,

czy rzeczywiście posiada kompetencje w obszarze zamówień publicznych i przygotowywania ofert. W konsekwencji nie można wykluczyć, że dokument ma charakter wyłącznie formalny

i nie odzwierciedla rzeczywistego wzmocnienia struktur organizacyjnych wykonawcy.

Dodatkowo na uwagę zasługuje niespójność czasowa pomiędzy poszczególnymi dokumentami. Wskazuje się bowiem, że stanowisko Kierownika do spraw ofertowania zostało utworzone z dniem 1 maja 2025 r., podczas gdy dzień ten jest ustawowo wolny od pracy. Okoliczność ta sama w sobie nie przesądza jeszcze o pozorności działania, jednak w zestawieniu z dalszymi informacjami budzi poważne wątpliwości co do rzeczywistego przebiegu zdarzeń. Z kolejnego dokumentu wynika bowiem, że umowa dotycząca tego stanowiska została zawarta dopiero 7 maja 2025 r., co oznacza, że formalne „utworzenie stanowiska” poprzedzało faktyczne zatrudnienie osoby, która miała je objąć. Taka konstrukcja może wskazywać, że data 1 maja została przyjęta wyłącznie deklaratorywnie, bez rzeczywistego znaczenia organizacyjnego.

Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że SAFEGE nie przedstawiło żadnych dowodów potwierdzających faktyczne wykonywanie obowiązków przez osobę zatrudnioną na tym stanowisku. Brak jest jakichkolwiek dokumentów wskazujących na udział tej osoby

w procesach ofertowych, weryfikację dokumentów czy nadzór nad przygotowywaniem ofert. Nie wykazano, aby nowo utworzone stanowisko realnie funkcjonowało w strukturze organizacyjnej wykonawcy i wpływało na sposób przygotowywania ofert.

W odniesieniu do zatrudnienia specjalisty do spraw ofertowania od dnia 1 czerwca 2025 r. sytuacja przedstawia się analogicznie. Również w tym przypadku dokumenty zostały zanonimizowane w takim stopniu, że nie pozwalają na ustalenie, czy faktycznie doszło

do zatrudnienia konkretnej osoby, jakie są jej kwalifikacje oraz czy rzeczywiście wykonuje

ona przypisane jej obowiązki. Brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających realne włączenie tej osoby w proces ofertowy.

Z punktu widzenia oceny skuteczności samooczyszczenia kluczowe znaczenie

ma to, że SAFEGE ograniczyło się do przedstawienia dokumentów o charakterze formalnym, nie wykazując rzeczywistego efektu organizacyjnego w postaci wzmocnienia kontroli

nad procesem przygotowywania ofert. Sam fakt utworzenia stanowiska czy zawarcia umowy o pracę nie jest wystarczający do przyjęcia, że doszło do eliminacji przyczyn wcześniejszych nieprawidłowości. Konieczne byłoby wykazanie, że nowe osoby faktycznie przejęły określone funkcje kontrolne, że uczestniczą w procesie przygotowywania ofert oraz że ich działania zapobiegają powstawaniu błędów.

W świetle powyższego należy uznać, że przedstawione dokumenty dotyczące zatrudnienia mają charakter nieweryfikowalny, nie pozwalają na ustalenie rzeczywistego zakresu zmian organizacyjnych oraz nie dowodzą, że wdrożone środki zaradcze przyniosły realny efekt.

W konsekwencji nie mogą zostać uznane za wystarczające dla wykazania skutecznego samooczyszczenia.

Kolejną kategorię dowodów przedstawionych przez Przystępującego stanowi korespondencja e-mail, w ramach której – jak wynika z twierdzeń wykonawcy – przekazywano pracownikom treść zarządzeń oraz informacji związanych z wdrożonymi środkami zaradczymi. Odwołujący wskazuje, że również ten materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że doszło

do rzeczywistego i skutecznego wdrożenia wskazanych procedur.

Należy zwrócić uwagę na brak możliwości jednoznacznej identyfikacji adresatów

tej korespondencji. Z przedstawionych materiałów wynika, że e-maile były kierowane do bliżej nieokreślonego kręgu odbiorców, określonego ogólnie jako „pracownicy” lub „etaty”, bez wskazania konkretnych osób, stanowisk ani jednostek organizacyjnych. W konsekwencji nie sposób ustalić, czy korespondencja ta została skierowana do osób faktycznie odpowiedzialnych za przygotowywanie ofert i dokumentów w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego. Tymczasem tylko objęcie tej właśnie grupy pracowników mogłoby potencjalnie świadczyć o skutecznym wdrożeniu środków zaradczych.

Po drugie, brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających, że adresaci tych wiadomości faktycznie zapoznali się z ich treścią. Sam fakt wysłania wiadomości e-mail nie jest równoznaczny z jej odczytaniem, zrozumieniem ani wdrożeniem zawartych w niej instrukcji. SAFEGE nie przedstawiło żadnych potwierdzeń odbioru, brak jest informacji o obowiązku potwierdzenia zapoznania się z treścią, nie wykazano również, aby przeprowadzono jakiekolwiek działania następcze, takie jak szkolenia uzupełniające, testy wiedzy czy kontrole stosowania przekazanych wytycznych. W praktyce oznacza to, że korespondencja ta mogła mieć wyłącznie charakter informacyjny, bez realnego wpływu na sposób działania pracowników.

Istotne znaczenie ma analiza chronologii przedstawionych dokumentów. Zarządzenia, których dotyczy korespondencja, zostały wydane 3 lutego 2025 r., natomiast brak jest jednoznacznych dowodów na to, że zostały one przekazane

pracownikom niezwłocznie i w sposób umożliwiający ich skuteczne wdrożenie jeszcze przed kolejnymi istotnymi zdarzeniami.

Co więcej, część korespondencji, w tym e-mail z 1 lipca 2025 r. zawierający odniesienie do wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w drugiej sprawie, została sporządzona już po wystąpieniu kolejnej nieprawidłowości oraz po dacie wykluczenia wykonawcy. Oznacza to, że działania komunikacyjne miały charakter reaktywny, a nie prewencyjny, co podważa ich znaczenie jako środka zapobiegającego powstawaniu błędów.

Zestawienie tych dat prowadzi do wniosku, że nawet jeśli przyjąć, że zarządzenia zostały formalnie przekazane pracownikom, to brak jest dowodów, że proces ten nastąpił w sposób zapewniający ich realne zastosowanie przed zaistnieniem kolejnych naruszeń.

W szczególności nie wykazano, aby pomiędzy datą wydania zarządzeń a kolejnymi czynnościami w postępowaniach przetargowych funkcjonował skuteczny mechanizm wdrożeniowy.

Korespondencja e-mail jako taka ma charakter wtórny i techniczny, stanowiąc jedynie środek przekazu informacji, a nie dowód wdrożenia określonych procedur. Bez wykazania, że przekazane w ten sposób informacje zostały faktycznie przyswojone i zastosowane w praktyce, nie można przypisać im znaczenia jako skutecznego środka zaradczego.

W konsekwencji należy uznać, że przedstawione przez Przystępującego dowody w postaci korespondencji e-mail nie potwierdzają rzeczywistego wdrożenia zarządzeń ani innych środków zaradczych. Nie pozwalają one ani na ustalenie kręgu osób objętych działaniami, ani na ocenę ich skuteczności, a analiza chronologii wskazuje, że działania te miały charakter spóźniony i reaktywny. W rezultacie nie mogą one zostać uznane za dowód spełnienia wymogów wynikających z art. 110 ust. 2 Pzp.

Błędna wycena kosztów

Zgodnie z pkt. 3.1. ust. 11) OPZ:

„Wykonawca lub jego Podwykonawca ma obowiązek zatrudnienia na podstawie umowy o pracę osób wykonujących czynności związane z obsługą biura:

- Dla zespołu stałego i zmiennego Inżyniera Projektu:
- Asystent Inżyniera Projektu (Obsługa biura Inżyniera) – 1 osoba
- Asystent wielozadaniowy – 2 osoby
- Dla zespołu stałego i zmiennego Inżyniera Rezydenta nr 1 (Zakres podstawowy):
- Asystent wielozadaniowy – 1 osoba
- Dla zespołu stałego i zmiennego Inżyniera Rezydenta nr 2 (Prawo Opcji nr 1):
- Asystent Inżyniera – 1 osoba
- Asystent wielozadaniowy – 1 osoba
- Dla zespołu stałego i zmiennego Inżyniera Rezydenta nr 3 (Prawo Opcji nr 2):
- Asystent wielozadaniowy – 1 osoba
- Dla zespołu stałego i zmiennego Inżyniera Rezydenta nr 4 (Prawo Opcji nr 3)
- Asystent wielozadaniowy – 1 osoba
- Dla zespołu stałego i zmiennego Inżyniera Rezydenta nr 5 (Prawo Opcji nr 4):
- Asystent wielozadaniowy – 1 osoba
- Dla zespołu stałego i zmiennego Inżyniera Rezydenta nr 6 (Prawo Opcji nr 5):
- Asystent wielozadaniowy – 1 osoba

Osoby zatrudnione na umowę o pracę do obsługi biurowej, będą dostępne od poniedziałku do piątku, osiem godzin dziennie

- w godzinach funkcjonowania biura inżyniera.”

Dowód: SWZ – w aktach Postępowania

We wszystkich ww. pozycjach Przystępujący wpisał kwoty 5 750,00 zł. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r. miesięczny minimalny koszt zatrudnienia na podstawie umowy o pracę wynosi co najmniej 4 806 zł brutto PLN (z uwzględnieniem składki na PPK), co stanowi 5 862,37 zł kosztu pracodawcy.

Dodatkowo, każdy Wykonawca powinien uwzględnić w swojej wycenie również pozostałe koszty związane z zatrudnieniem pracownika, takie jak:

- zastępstwa w trakcie absencji pracownika z powodu choroby (średnio 12 dni chorobowych/opieki w roku, czyli 1 dzień/miesiąc) oraz urlopu wypoczynkowego, opieki nad zdrowym dzieckiem (średnio 2,33 miesięcznie),
- szkolenie BHP,
- pozostałe obowiązkowe koszty związane z zatrudnieniem Pracownika

Ponadto, SAFEGE powinien uwzględnić koszty związane z PPK:

- od 1 stycznia 2021 r. obowiązek ten obejmuje wszystkie podmioty zatrudniające. Safege jest podmiotem zatrudniającym posiada NIP/REGON, może być pracodawcą jak i zleceniodawcą – w ramach spółki SAS jak oddziału w Polsce
- nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy (Oddział nie posiada statusu przedsiębiorcy, a SAFEGE SAS nie jest mikroprzedsiębiorcą).

Dodatkowo w pozycji: Koszty ogólne dla projektu (nie więcej niż 15% wynagrodzenia łącznego- poz. J) - Koszty personelu biurowego - obsługa biura przyjął stawkę 750 zł netto mimo tego, że zgodnie z OPZ Zamawiający wymagał zatrudnienia na podstawie umowy

o pracę pracowników zapewniających obsługę biura.

W świetle postanowień pkt 3.1 ust. 11 OPZ Zamawiający w sposób jednoznaczny nałożył

na wykonawcę obowiązek zatrudnienia określonej liczby osób wykonujących czynności związane z obsługą biura na podstawie umowy o pracę, przy jednoczesnym wskazaniu ich dostępności w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. od poniedziałku do piątku przez osiem godzin dziennie. Oznacza to, że wymaganie to ma charakter bezwzględny, a jego realizacja generuje konkretne, możliwe do oszacowania koszty, wynikające zarówno z przepisów prawa pracy, jak i przepisów szczególnych, w tym regulujących minimalne wynagrodzenie za pracę oraz obowiązki pracodawcy.

Tymczasem analiza oferty SAFEGE prowadzi do poważnych wątpliwości co do tego,

czy wykonawca w ogóle uwzględnił w kalkulacji ceny wszystkie obligatoryjne koszty związane z zatrudnieniem pracowników na podstawie umowy o pracę. W każdej z pozycji dotyczących personelu biurowego SAFEGE wskazał kwotę 5 750,00 zł, która – przy uwzględnieniu aktualnych przepisów prawa – nie pokrywa nawet minimalnego kosztu zatrudnienia pracownika. Zgodnie bowiem z rozporządzeniem Rady Ministrów z 11 września 2025 r. minimalne wynagrodzenie za pracę w 2026 r. wynosi 4 806 zł brutto, co po doliczeniu obligatoryjnych składek, w tym składki na Pracownicze Plany Kapitałowe, daje co najmniej

5 862,37 zł kosztu pracodawcy. Już na tym etapie widoczne jest, że przyjęta przez Przystępującego stawka jest niższa niż minimalny koszt zatrudnienia jednego pracownika,

co oznacza, że nie obejmuje wszystkich obowiązkowych obciążeń publicznoprawnych.

Powyższe wątpliwości pogłębia fakt, że kalkulacja SAFEGE nie uwzględnia szeregu innych kosztów, które każdy racjonalny i działający z należytą starannością wykonawca powinien w kalkulować, w szczególności kosztów związanych z absencją pracowników, takich jak urlopy wypoczynkowe, zwolnienia chorobowe czy opieka nad dzieckiem, które w ujęciu rocznym stanowią istotny element kosztów zatrudnienia. Nie uwzględniono również kosztów szkoleń BHP, kosztów administracyjnych związanych z obsługą zatrudnienia ani innych obowiązkowych świadczeń pracowniczych. Co więcej, SAFEGE jako podmiot zatrudniający objęty jest obowiązkiem stosowania przepisów o Pracowniczych Planach Kapitałowych,

co dodatkowo zwiększa koszt pracodawcy i powinno znaleźć odzwierciedlenie w cenie oferty.

Szczególnie rażąca jest również wycena pozycji dotyczącej kosztów ogólnych dla projektu,

w której SAFEGE przyjął kwotę 750 zł netto dla kosztów personelu biurowego, mimo

że Zamawiający jednoznacznie wymagał zatrudnienia tych osób na podstawie umowy o pracę. Kwota ta w sposób oczywisty nie odpowiada realnym kosztom zatrudnienia pracownika

i wskazuje, że wykonawca albo nieprawidłowo zinterpretował wymagania OPZ, albo świadomie nie uwzględnił wszystkich kosztów wynikających z obowiązujących przepisów.

W takiej sytuacji na Zamawiającym ciążył obowiązek skorzystania z instrumentu przewidzianego w art. 223 ust. 1 Pzp i wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień dotyczących treści oferty, w szczególności w zakresie sposobu kalkulacji kosztów zatrudnienia personelu biurowego. Występujące rozbieżności pomiędzy minimalnymi kosztami wynikającymi z przepisów prawa a cenami wskazanymi w ofercie SAFEGE są bowiem na tyle istotne, że rodzą uzasadnione wątpliwości co do zgodności oferty z wymaganiami SWZ oraz przepisami prawa powszechnie obowiązującego.

Zaniechanie wezwania do złożenia wyjaśnień w takiej sytuacji stanowi naruszenie zasad prowadzenia postępowania, w szczególności zasady należytej staranności oraz obowiązku rzetelnej oceny ofert. Zamawiający nie może bowiem porzucić na formalnej analizie ceny, jeżeli istnieją obiektywne przesłanki wskazujące, że oferta może nie obejmować

wszystkich kosztów niezbędnych do prawidłowej realizacji zamówienia. W szczególności w przypadku wymagań dotyczących zatrudnienia na podstawie umowy o pracę Zamawiający ma obowiązek upewnić się, że wykonawca dysponuje środkami pozwalającymi na spełnienie tych wymagań w sposób zgodny z przepisami prawa pracy.

Brak takiej weryfikacji może prowadzić do przyjęcia oferty, której treść jest niezgodna

z warunkami zamówienia, w szczególności z OPZ, co z kolei powinno skutkować jej odrzuceniem na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp. Jednocześnie istnieje ryzyko, że oferta SAFEGE została skalkulowana w sposób niezgodny z przepisami o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, co oznacza, że jej realizacja wymagałaby naruszenia przepisów prawa pracy, a tego rodzaju sytuacja nie może być akceptowana w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Podkreślenia wymaga, że Zamawiający, udzielając zamówienia publicznego, ma obowiązek wyboru wykonawcy, który nie tylko oferuje najkorzystniejszą cenę, ale również gwarantuje wykonanie zamówienia zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Oznacza to, że Zamawiający powinien mieć pewność, że wykonawca uwzględnił w swojej ofercie wszystkie koszty związane z realizacją zamówienia, w tym koszty zatrudnienia pracowników na podstawie umowy o pracę zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W tej sprawie takiej pewności brak, a przedstawione przez Przystępującego wartości wskazują na wysokie prawdopodobieństwo, że oferta nie obejmuje wszystkich wymaganych kosztów. Tym samym Zamawiający, zaniechawszy wezwania do złożenia wyjaśnień, pozbawił

się możliwości rzetelnej oceny oferty i naruszył przepisy Pzp, co ma istotny wpływ na wynik postępowania.

Zaniechanie wezwania do uzupełnienia Wykazu usług w zakresie potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu w zakresie pkt. 8.6.1 ust. 1), 2), 4) -11)

Zgodnie z pkt. 8.6.1 IDW Wykonawca winien legitymować się doświadczeniem w zakresie wykonania w okresie ostatnich 10 (dziesięciu) lat przed upływem terminu składania ofert,

(a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie), co najmniej 1 (jednej) usługi polegającej na zarządzaniu inwestycją i sprawowaniu nadzoru nad realizacją robót budowlanych, z wyłączeniem nadzoru w okresie gwarancji, w zakresie budowy

lub przebudowy zelektryfikowanej lub elektryfikowanej linii kolejowej, przy czym usługi

te muszą dotyczyć robót budowlanych, których łączna wartość zakończonych lub odebranych świadectwem przejęcia (protokołem odbioru końcowego lub innym równoważnym dokumentem) robót wynosi co najmniej 500 000 000,00 (pięćset milionów) PLN brutto.

Wymagany zakres realizacji, dla której Wykonawca pełnił nadzór nad:

- 1) Co najmniej 1 (jednymi) robotami budowlanymi, obejmującymi swoim zakresem Budowę lub kompleksową Przebudowę nawierzchni torowej oraz wzmocnienie podtorza lub kompleksową wymianę podtorza na długości co najmniej 30 (trzydziestu) km toru zelektryfikowanego lub elektryfikowanego linii kolejowej jednotorowej lub 20 (dwudziestu) km toru zelektryfikowanego lub elektryfikowanego linii kolejowej dwutorowej;
- 2) Co najmniej 1 (jednymi) robotami budowlanymi, obejmującymi swoim zakresem Budowę lub kompleksową Przebudowę sieci trakcyjnej wraz z konstrukcjami wsporczymi o długości co najmniej 20 (dwudziestu) km linii kolejowej dwutorowej lub 30 (trzydzieści) km linii kolejowej jednotorowej;
- 3) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 8 (ośmiu) rozjazdów w technologii blokowej i zabudową pod nimi warstwy ochronnej z odwodnieniem;
- 4) Robotami budowlanymi wykonanymi w ramach Budowy lub kompleksowej Przebudowy toru kolejowego lub drogi, zakres których uwzględniał wykonanie wzmocnienia za pomocą kolumn betonowych lub kolumn DSM o łącznej długości wykonanych kolumn min. 10 000 mb;
- 5) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 1 (jednej) stacji kolejowej, przy czym obejmowała ona co najmniej 2 (dwa) tory główne zasadnicze i co najmniej 2 (dwa) tory główne dodatkowe wraz z kompleksową wymianą nawierzchni torowej, wzmocnieniem lub wymianą podtorza oraz wykonaniem odwodnienia oraz posiadała co najmniej 2 (dwa) perony;
- 6) Budową lub kompleksową Przebudową systemu stacyjnych, scentralizowanych urządzeń SRK (sterowania ruchem kolejowym) na stacji liczącej co najmniej 20 (dwadzieścia) zwrotnic, która została włączona do Lokalnego Centrum Sterowania,
- 7) Budową lub kompleksową Przebudową czterostawnej samoczynnej dwukierunkowej blokady liniowej o długości co najmniej 7 (siedmiu) km wraz z powiązaniem do systemu stacyjnego;
- 8) Budową lub kompleksową Przebudową 4 (czterech) obiektów kolejowych lub drogowych typu: most, wiadukt lub estakada, w tym co najmniej 1 (jeden) most

lub wiadukt o rozpiętości teoretycznej najdłuższego przęsła nie mniejszej niż 25 (dwadzieścia pięć) m;

9) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 2 (dwóch) przejść podziemnych dla pieszych pod torami;

10) Budową lub kompleksową Przebudową co najmniej 2 (dwóch) przejazdów kolejowo-drogowych w zakresie: urządzeń zabezpieczenia ruchu – zabudowa nowych komputerowych urządzeń sygnalizacji przejazdowej lub przebudowa istniejących;

11) Co najmniej 1 (jedną) dokumentację projektową dla robót budowlanych, w skład których wchodziła Budowa lub kompleksowa Przebudowa infrastruktury kolejowej

w zakresie branży sterowania ruchem kolejowym, obejmującą co najmniej 1 (jedną) stację, na której zabudowano zewnętrzne i wewnętrzne komputerowe urządzenia

srk z elektrycznymi napędami zwrotnicowymi i licznikową kontrolą niezajętości torów

i rozjazdów oraz obejmującą co najmniej 7 (siedem) km samoczynnej dwukierunkowej blokady liniowej. Na podstawie opracowanej dokumentacji projektowej uzyskano ostateczne decyzje, pozwolenia na budowę lub zatwierdzone zgłoszenie robót.

Jako wykonanie usługi należy rozumieć doprowadzenie co najmniej do wystawienia Świadectwa Przejęcia (dla kontraktów realizowanych zgodnie z Warunkami FIDIC), protokołu odbioru całości robót lub równoważnego dokumentu (w przypadku zamówień, w których

nie wystawia się Świadectwa Przejęcia) lub zakończenia realizacji umowy na świadczenie usług nadzoru, jeżeli zakończenie realizacji umowy nastąpiło wcześniej niż wystawienie Świadectwa Przejęcia (dla kontraktów realizowanych zgodnie z Warunkami FIDIC), protokołu odbioru całości robót lub równoważnego dokumentu (w przypadku zamówień, w których nie wystawia się Świadectwa Przejęcia).

Dowód: SWZ – w aktach Postępowania

SAFEGE, na potwierdzenie posiadania wymaganego doświadczenia wskazał wykaz usług, gdzie na potwierdzenie spełnienia warunków opisanych w pkt. 1), 2), 4) -11) wskazał zadanie pn. Nadzór nad robotami budowlanymi na linii nr 7 w ramach projektu „Prace na linii kolejowej 7 Warszawa Wschodnia Osobowa - Dorohusk na odcinku Warszawa - Otwock - Dęblin- Lublin w zakresie odcinka Otwock - Lublin”. LOT A, B, C, D.

Dowód: Wykaz usług SAFEGE – w aktach Postępowania

W ocenie Odwołującego Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych przez zaniechanie wezwania Przystępującego do uzupełnienia

lub wyjaśnienia Wykazu usług w zakresie potwierdzenia spełnienia warunków udziału

w postępowaniu określonych w pkt 8.6.1 IDW, co w konsekwencji uniemożliwiło dokonanie rzetelnej i zgodnej z przepisami oceny spełniania przez tego wykonawcę warunków udziału

w postępowaniu.

Zgodnie z jednoznacznym brzmieniem pkt 8.6.1 IDW, Zamawiający wymagał wykazania

się wykonaniem co najmniej jednej usługi polegającej na zarządzaniu inwestycją

i sprawowaniu nadzoru nad realizacją robót budowlanych, spełniającej łącznie szereg szczegółowo określonych parametrów technicznych oraz wartościowych, przy czym usługa

ta musiała dotyczyć robót budowlanych, których łączna wartość została zakończona

lub odebrana świadectwem przejścia (lub równoważnym dokumentem) na poziomie

co najmniej 500 000 000 zł brutto. Już na poziomie językowym i funkcjonalnym tego postanowienia nie budzi wątpliwości, że Zamawiający oczekiwał wykazania jednego spójnego doświadczenia, odnoszącego się do konkretnego kontraktu lub przedsięwzięcia inwestycyjnego, które jako całość spełnia wszystkie wymagane kryteria.

Tymczasem SAFEGE, w celu wykazania spełnienia warunków określonych w pkt 1), 2), 4)–11) ww. postanowienia, powołało się na zadanie obejmujące nadzór nad robotami budowlanymi na linii nr 7, realizowane w ramach projektu podzielonego na cztery odrębne kontrakty (LOT A, B, C, D). Każdy z tych kontraktów stanowił samodzielne zamówienie, dla którego wystawiono odrębne świadectwa przejścia, a więc – zgodnie z definicją zawartą w IDW – każdy z nich stanowi odrębną usługę w rozumieniu warunku udziału w postępowaniu.

Działanie SAFEGE polegające na łączeniu zakresów rzeczowych i wartościowych

kilku niezależnych kontraktów w celu wykazania spełnienia jednego warunku udziału

w postępowaniu należy uznać za niedopuszczalne. Warunek ten nie przewidywał bowiem możliwości sumowania doświadczeń z różnych umów, lecz wymagał wykazania jednej usługi spełniającej wszystkie określone kryteria. W przeciwnym razie doszłoby do obejścia treści warunku i jego faktycznego złagodzenia, co prowadziłoby do naruszenia zasady równego traktowania wykonawców oraz uczciwej konkurencji.

Co szczególnie istotne, SAFEGE ograniczyło się do wskazania łącznej wartości robót

dla wszystkich czterech kontraktów, nie wykazując, że którykolwiek z nich – rozpatrywany odrębnie – osiąga wymagany próg 500 000 000 zł brutto. Brak takiej informacji uniemożliwia Zamawiającemu dokonanie podstawowej weryfikacji spełnienia warunku w zakresie wartości robót, co samo w sobie stanowi istotny brak w treści Wykazu usług. Analogicznie, wykonawca nie wskazał, który z poszczególnych kontraktów potwierdza spełnienie konkretnych zakresów rzeczowych określonych w pkt 1), 2), 4)–11) IDW. W efekcie nie jest możliwe ustalenie, czy wymagane elementy, takie jak budowa określonej długości torów, wykonanie urządzeń SRK, realizacja obiektów inżynierskich czy opracowanie dokumentacji projektowej, zostały zrealizowane w ramach jednej usługi, czy też są wynikiem niedopuszczalnego agregowania danych z różnych kontraktów.

Taki sposób przedstawienia doświadczenia nie tylko nie potwierdza spełnienia warunku udziału w postępowaniu, ale wręcz uniemożliwia jego weryfikację. Zamawiający, dysponując tak skonstruowanym wykazem, nie jest w stanie ustalić, czy SAFEGE rzeczywiście posiada wymagane doświadczenie, czy też próbuje je wykazać przez sztuczne zestawienie elementów pochodzących z różnych realizacji. W takiej sytuacji obowiązkiem Zamawiającego było skorzystanie z instytucji przewidzianej w art. 128 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i wezwanie wykonawcy do uzupełnienia lub wyjaśnienia dokumentów w sposób pozwalający na jednoznaczną ocenę spełnienia warunku.

Zaniechanie podjęcia takiej czynności stanowi naruszenie obowiązku rzetelnej oceny ofert oraz weryfikacji spełnienia warunków udziału w postępowaniu. Zamawiający nie może bowiem przyjąć, że warunek został spełniony w sytuacji, w której przedstawione dokumenty nie pozwalają na jednoznaczne ustalenie tej okoliczności. Co więcej, przyjęcie takiego wykazu bez jego wyjaśnienia lub uzupełnienia prowadzi do uprzywilejowania wykonawcy, który nie wykazał doświadczenia w sposób wymagany przez SWZ, kosztem innych wykonawców, którzy spełnili te wymagania w sposób prawidłowy.

Należy również podkreślić, że w świetle ugruntowanego orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej niedopuszczalne jest wykazywanie spełnienia warunku udziału w postępowaniu przez łączenie doświadczeń z kilku odrębnych umów, jeżeli warunek wymaga wykazania jednej usługi o określonych parametrach. W niniejszej sprawie SAFEGE nie wykazało, że jakkolwiek pojedynczy kontrakt spełnia wszystkie wymagania określone w pkt 8.6.1 IDW, co oznacza, że warunek ten nie został udowodniony.

W konsekwencji należy uznać, że Zamawiający, nie wzywając SAFEGE do uzupełnienia lub wyjaśnienia Wykazu usług, dopuścił się naruszenia przepisów Pzp, co miało istotny wpływ na wynik postępowania. Prawidłowe przeprowadzenie tej czynności mogłoby bowiem wykazać, że wykonawca nie spełnia warunków udziału w Postępowaniu, co skutkowałoby jego wykluczeniem.

Zamawiający 21 kwietnia 2026 r. złożył odpowiedzi na oba odwołania i wniósł o ich oddalenie.

Po przeprowadzeniu rozprawy Izba, uwzględniając dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności

treść SWZ, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron

i Przystępujących zawarte w odwołaniach, odpowiedziach na odwołania i pismach procesowych, a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole, ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba stwierdziła, że wobec obu odwołań nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących ich odrzuceniem, wynikających z art. 528 Pzp.

Izba merytorycznie rozpoznała odwołania, uznając, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Rozpoznając odwołania Izba przeprowadziła dowody z dokumentacji postępowania,

oraz wszystkie wnioskowane przez Strony i Przystępującego dowody z dokumentów. Izba nie znalazła podstaw do pominięcia któregośkolwiek z dowodów z dokumentów na podstawie

art. 541 Pzp.

Izba ustaliła, co następuje:

Między stronami nie było sporu w zakresie chronologii zdarzeń w postępowaniu. Dlatego

Izba odstąpiła od własnego opisu czynności podejmowanych tak przez Zamawiającego

jak i uczestników postępowania wskazując, że po przeprowadzeniu dowodu z dokumentacji zamówienia, potwierdziła twierdzenia odwołujących opisane w przytoczonych uzasadnieniach odwołań.

KIO 1427/26

Kluczowe znaczenie dla oceny zarzutów odwołania miała ich konstrukcja – tj. zarzut nr 1 podstawowy, a pozostałe – ewentualne, o czym niżej.

W zakresie zarzutu nr 1 spór sprowadzał się do interpretacji warunku udziału w postępowaniu, który dotyczył doświadczenia i kwalifikacji osoby wskazanej w Wykazie osób do pełnienia funkcji Inżyniera Projektu (pkt 8.6.2 IDW):

– wykształcenie wyższe;

– minimum 3 lata doświadczenia na stanowisku Inżyniera Projektu lub Inżyniera Rezydenta lub Dyrektora Kontraktu

lub równorzędnym w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi;

–w ciągu ostatnich 8 lat liczonych do terminu składania Ofert w postępowaniu zdobył doświadczenie w zakresie zarządzania projektami na stanowiskach, o których mowa powyżej, na minimum 2 inwestycjach infrastruktury transportowej, w tym przynajmniej 1 dotyczącej infrastruktury kolejowej (przez okres co najmniej 12 miesięcy na każdej) realizowanych w oparciu o standardowe warunki kontraktowe.

W informacji z 20 marca 2026 r. o wyborze najkorzystniejszej oferty, Zamawiający poinformował również m. in. o odrzuceniu oferty Odwołującego TPF:

„(...) W dniu 20.02.2026 r. za pismem nr IRZU.292.7.2025.IRE-03863-I.JL.14 Zamawiający skierował do Wykonawcy TPF Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie („Wykonawca”) wezwanie

w trybie art. 126 ust. 1 Ustawy do złożenia podmiotowych środków dowodowych.

W odpowiedzi na ww. wezwanie Wykonawca złożył m.in. Potencjał kadrowy („Wykaz osób”) według wzoru stanowiącego Załącznik Nr 4 do IDW. Na potwierdzenie spełnienia warunku określonego w pkt 8.6.2 IDW, Wykonawca w pozycji nr 1 Wykazu osób wskazał Panią.J., proponowaną na stanowisko „Inżyniera Projektu”, wykazując, że od lutego 2024 r.

do chwili obecnej pełni ona funkcję Inżyniera Projektu przy realizacji zadania obejmującego realizację robót budowlanych oraz wykonanie projektu wykonawczego i realizację robót budowlanych w zakresie zabudowy urządzeń sterowania ruchem kolejowym, urządzeń kolejowych sieci telekomunikacyjnych oraz systemu dynamicznej informacji podróżnych na odcinku Będzin – Katowice Szopienice Południowe, w ramach projektu pn. „Prace na podstawowych ciągach pasażerskich (E 30 i E 65) na obszarze Śląska, etap I: linia E 65 na odcinku Będzin – Katowice Szopienice Płd. – Katowice – Katowice Piotrowice”.

Jednocześnie w tym samym Wykazie osób Wykonawca wskazał, że w odrębnym okresie, tj. od czerwca 2016 r. do stycznia 2019 r., Pani J.Z. pełniła funkcję „Głównego specjalisty ds. roszczeń” na kontrakcie pn. „Budowa drogi ekspresowej S5 Poznań – Wrocław, odcinek Radzice I – Kaczkowo”, realizowanym na rzecz Euroconsult S.A. / GDDKiA, przy czym stanowisko to zostało przez Wykonawcę wykazane jako inne niż stanowisko Inżyniera Projektu tj. Głównego specjalisty ds. roszczeń oraz jako doświadczenie zdobyte na stanowisku o odmiennym charakterze.

W dniu 04.03.2026 r. za pismem nr IRZU.292.7.2025.IRE-03863-I.JL.16 Zamawiający skierował do Wykonawcy wezwanie w trybie art. 128 ust. 1 i 4 Ustawy do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia dokumentów w zakresie potwierdzenia spełniania warunków udziału

w postępowaniu poprzez dysponowanie osobami o opisanych szczegółowo w pkt. 8.6.2 IDW kwalifikacjach i doświadczeniu tj. w przypadku osoby wskazanej na stanowisko Inżyniera Projektu osoba taka powinna mieć minimum 3 lata doświadczenia na stanowisku Inżyniera Projektu lub Inżyniera Rezydenta lub Dyrektora Kontraktu lub równorzędnym w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi. Zamawiający wskazał, że ramach doświadczenia

p. J.Z. Wykonawca wykazał m.in. pełnienie funkcji „Główny specjalista ds. roszczeń” w ramach projektu „Budowa drogi ekspresowej S5 Poznań – Wrocław, odcinek Radomicko – Kaczkowo, etap I odc. Radomicko – węzeł Leszno Płd. (bez węzła) i etap II odc. Leszno Płd. (z węzłem) – Kaczkowo” i że wskazane doświadczenie nie spełnia wymagań w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi niezbędnego do pełnienia funkcji Inżyniera Projektu,

a wymieniony enumeratywnie zapis punktu 4.1.1 ppkt 15 nie stanowi definicji zakresu obowiązków Inżyniera Projektu, a jedynie pewne ich uszczegółowienie. Jednocześnie Zamawiający wskazał, że zgodnie z odpowiedzią na pytanie nr 27 Wykonawca

na potwierdzenie warunków udziału w postępowaniu w przypadku osób przedstawianych

na potrzeby wyliczenia punktacji w kryteriach pozacenowych ma wykazać odmienne/inne doświadczenie niż to podlegające ocenie punktowej.

W odpowiedzi na powyższe, Wykonawca w dniu 09.03.2026 r. złożył wyjaśnienia wraz

z załącznikami („Wyjaśnienia”), w których przedstawił argumentację mającą na celu wykazanie spełnienia warunku udziału w postępowaniu w zakresie określonym w pkt 8.6.2 IDW.

Po przeanalizowaniu Wyjaśnień Zamawiający stwierdził, że nie potwierdzają one spełnienia ww. warunku. Wykonawca podniósł, iż dokumentacja postępowania nie wskazuje, co należy rozumieć pod pojęciem stanowiska „równorzędnego” w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi, powołując się na definicję „zarządzania” zawartą w Tomie III SWZ oraz definicję „Inżyniera” w Kontrakcie budowlanym, a także wskazując, że zarządzanie inwestycją jest realizowane przez ogół osób pełniących kluczowe funkcje i zarządzających „w ramach swoich kwalifikacji”, a w konsekwencji, że doświadczenie zdobyte przez Panią.J. na stanowisku Głównego specjalisty ds. roszczeń powinno zostać uznane za równorzędne doświadczeniu wymaganemu dla stanowiska Inżyniera Projektu. Z argumentacją tą Zamawiający nie może się zgodzić.

Po pierwsze, Zamawiający wskazuje, że definicja „Zarządzania” z Tomu III SWZ nie służy definiowaniu warunku udziału

w postępowaniu, lecz określa zakres zobowiązań Wykonawcy na etapie realizacji umowy. Nie może ona być interpretowana w oderwaniu od pkt 8.6.2 IDW, który w sposób samodzielny i kompletny określa wymagania kwalifikacyjne wobec osoby wskazywanej na stanowisko Inżyniera Projektu, w tym poprzez wskazanie konkretnych stanowisk referencyjnych (Inżynier Projektu, Inżynier Rezydent, Dyrektor Kontraktu) oraz wymogu doświadczenia w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi. Zamawiający

w pkt 8.6.2 IDW wskazał jednoznaczny punkt odniesienia dla oceny równorzędności, wymieniając stanowiska: Inżynier Projektu / Inżynier Rezydent / Dyrektor Kontraktu,

tj. stanowiska o charakterze zarządczym, przypisane do zarządzania projektami inwestycyjnymi. Oznacza to, że „równorzędność” nie jest pojęciem abstrakcyjnym, lecz

ma charakter funkcjonalny i zakresowy: musi odnosić się do stanowiska o porównywalnym zakresie odpowiedzialności i kompetencji względem stanowisk wskazanych wprost w IDW.

Po drugie, fakt, że definicja „Zarządzania” obejmuje „ogół czynności” oraz „czynności przypisane Inżynierowi w Kontrakcie budowlanym”, nie oznacza, że każda osoba wykonująca jakiegokolwiek czynności mieszczące się w tym szerokim opisie realizuje „zarządzanie projektem inwestycyjnym” w rozumieniu warunku udziału w postępowaniu. Definicja „Zarządzania” przytoczona przez Wykonawcę nie może być interpretowana w oderwaniu od pozostałych postanowień dokumentacji postępowania ani w sposób prowadzący do rozszerzającej wykładni warunku udziału w postępowaniu. Definicja ta wskazuje bowiem, że zarządzanie obejmuje m.in. „czynności przypisane Inżynierowi w Kontrakcie budowlanym”, co oznacza odesłanie do konkretnych ról i kompetencji przypisanych Inżynierowi w strukturze realizacji Zadania inwestycyjnego, a nie do każdej osoby wykonującej jakiegokolwiek czynności związane z realizacją kontraktu.

Po trzecie, nawet przyjmując, że realizacja inwestycji ma charakter zespołowy, okoliczność

ta nie ma jednak znaczenia dla oceny spełnienia warunku udziału w postępowaniu, albowiem nie znosi ona i nie modyfikuje wymogu z pkt 8.6.2 IDW, który dotyczy doświadczenia konkretnej osoby wskazanej na stanowisko Inżyniera Projektu. Warunek ten nie został sformułowany jako „uczestnictwo w zarządzaniu” czy „zarządzanie swoim zakresem”, lecz jako doświadczenie na stanowisku zarządczym (lub równorzędnym) w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi. Przyjęcie interpretacji proponowanej przez Wykonawcę prowadziłoby do niedopuszczalnego rozszerzenia warunku w ten sposób, że praktycznie każda funkcja ekspercka mogłaby zostać uznana za „równorzędną”, co pozbawiałoby warunek udziału znaczenia.

Po czwarte, z OPZ jednoznacznie wynika, że Zamawiający świadomie i celowo rozróżnił

i odróżnił stanowiska zarządcze od stanowisk wyspecjalizowanych. OPZ określa hierarchię decyzyjną w ramach realizacji Zadania inwestycyjnego, w której Inżynier Projektu pełni funkcję nadrzędną i koordynującą, natomiast Inżynier Rezydent realizuje określone zadania w ramach tej struktury, w tym czynności związane z rozpatrywaniem roszczeń, po akceptacji Inżyniera Projektu. Tym samym nawet czynności roszczeniowe – jakkolwiek istotne – zostały przez Zamawiającego zakwalifikowane jako element procesu zarządzania, a nie jako samodzielne zarządzanie projektem inwestycyjnym.

Wreszcie, argument Wykonawcy, że skoro Inżynier Projektu i Inżynier Rezydent

nie są „równorzędni zakresowo”, to pojęcie równorzędności musi obejmować również stanowiska wyspecjalizowane, opiera się na błędnym utożsamieniu równorzędności zakresów z równorzędnością stanowisk w rozumieniu warunku udziału. Równorzędność, o której mowa w pkt 8.6.2 IDW, nie oznacza tożsamości kompetencji ani wykonywania tych samych czynności, lecz porównywalny poziom odpowiedzialności i roli w strukturze zarządzania projektem inwestycyjnym. Fakt, że różne stanowiska zarządcze obejmują odmienne zakresy zadań, nie oznacza, że każde stanowisko realizujące „swoje zakres” staje się równorzędne stanowisku Inżyniera Projektu.

Zamawiający podkreśla, że w niniejszym postępowaniu nie dokonał oceny doświadczenia wyłącznie przez pryzmat nazwy stanowiska, lecz przez odniesienie do obiektywnych kryteriów wynikających z IDW i OPZ, tj. charakteru roli, zakresu odpowiedzialności oraz miejsca danego stanowiska w strukturze zarządzania projektem inwestycyjnym. Przywoływane przez Wykonawcę orzecznictwo KIO dotyczy stanów faktycznych, w których Zamawiający nie określił punktu odniesienia dla oceny doświadczenia; sytuacja taka nie występuje w niniejszym postępowaniu, gdzie punkt odniesienia został jednoznacznie wskazany w pkt 8.6.2 IDW.

W konsekwencji Zamawiający stwierdza, że argumentacja Wykonawcy, oparta na szerokiej wykładni definicji „Zarządzania” oraz zespołowym charakterze realizacji inwestycji,

nie wykazuje, iż stanowisko Głównego specjalisty ds. roszczeń jest stanowiskiem równorzędnym w rozumieniu pkt 8.6.2 IDW. Oznacza to, że Wykonawca nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu w zakresie dysponowania osobą spełniającą wymagania dla stanowiska Inżyniera Projektu, co skutkuje koniecznością odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) Ustawy”.

W sprawie nie ma sporu co do faktu, że od czerwca 2016 r. do stycznia 2019 r., Pani J.Z. pełniła funkcję „Głównego

specjalisty ds. roszczeń” na kontrakcie pn. „Budowa drogi ekspresowej S5 Poznań – Wrocław, odcinek Radzice I – Kaczkowo”, realizowanym na rzecz Euroconsult S.A. / GDDKiA.

Biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony w zakresie zarzutu Izba uznała, że Zamawiający nie naruszył przepisów wskazanych przez Odwołującego TPF. Zamawiający w prawidłowy sposób zinterpretował warunek udziału w postępowaniu w części odnoszącej

się do wymaganego doświadczenia osoby wskazanej do pełnienia funkcji Inżyniera Projektu. Odwołujący nie ukrywał, że Pani J.Z. pełniła funkcję Głównego specjalisty ds. roszczeń, nie zaś stanowisk referencyjnych wskazanych w punkcie 8.6.2 IDW (Inżynier Projektu, Inżynier Rezydent, Dyrektor Kontraktu). Odwołujący nie wykazał przy tym, że funkcja Głównego specjalisty ds. roszczeń miała charakter równoważny wobec trzech powyższych. W ocenie Izby nie ma wątpliwości, że funkcja Głównego specjalisty ds. roszczeń ma węższy charakter od ww. stanowisk referencyjnych – wszystkie te trzy stanowiska dotyczą zarządzania całą inwestycją, nie zaś jej wyspecjalizowanym wycinkiem. W konsekwencji Izba uznała,

że Zamawiający w prawidłowy sposób zinterpretował warunek z punktu 8.6.2 IDW.

Tym samym, w granicach wynikających z art. 555 Pzp, Izba uznała czynność odrzucenia oferty Odwołującego TPF za prawidłową. Izba w zakresie zarzutu nr 1 nie oceniała kwestii tego,

czy Zamawiający winien wezwać Odwołującego TPF do uzupełnienia dokumentów

na podstawie art. 128 ust. 1 Pzp.

Do sposobu w jaki Zamawiający zastosował wobec Odwołującego TPF art. 128 ust. 4 Pzp oraz przede wszystkim 128 ust. 1 Pzp odnosił się zarzut nr 2. O oddaleniu tego zarzutu przesądzała już jednak sama jego konstrukcja:

„Zarzut 2. - Zarzut ewentualny na wypadek nieuwzględnienia Zarzutu 1 - Naruszenie art. 239 ust. 1 PZP w związku z art. 128 ust. 1 PZP -poprzez zaniechanie wezwania Odwołującego do uzupełnienia podmiotowego środka dowodowego w zakresie dysponowania osobą spełniającą wymagania dla stanowiska Inżyniera Projektu”.

Zarzut został podniesiony jako ewentualny, a zatem pod warunkiem. Warunkiem obligującym Izbę do jego rozpoznania było oddalenie zarzutu podstawowego, zarzutu nr 1. Biorąc jednak pod uwagę konstrukcję zarzutu nr 1 i jego zakres, jego oddalenie potwierdzało, że odrzucenie oferty Odwołującego TPF było prawidłowe. Tym samym dopiero po uznaniu, że Zamawiający z przyczyn wskazanych w zarzucie nr 1 prawidłowo (a zatem na tym etapie postępowania skutecznie) odrzucił ofertę Odwołującego, Izba winna dokonać analizy, czy w sprawie zasadne było wezwanie Odwołującego do uzupełnienia dokumentów podmiotowych. Analiza taka,

po uznaniu, że oferta została zasadnie odrzucona, pozbawiona jest celu. Skoro Izba najpierw uznała, że Zamawiający nie popełnił błędu odrzucając ofertę Odwołującego, to rozważania czy czynność nieobjęta zarzutem nr 1, a poprzedzająca odrzucenie oferty pozbawione jest sensu.

Jakkolwiek w ocenie składu orzekającego konstrukcja i wzajemna zależność zarzutów nr 1 i 2 jest zaskakująca, to Izba zgodnie z wspomnianym już art. 555 Pzp jest związana zarzutami odwołania. Konsekwencją było oddalenie zarzutu nr 2, a co zatem idzie – pozostałych zarzutów odwołania. Nawet gdyby okazały się one zasadne, to dotyczyły oferty Przystępującego Safege – utrzymanie w mocy czynności odrzucenia oferty Odwołującego TPF skutkowało uznaniem, że zarzuty dotyczące Przystępującego nie mogą wpłynąć na wynik postępowania.

Izba wskazuje jednak, że powyższe nie oznacza, że zarzuty dotyczące Przystępującego Safege zostały pominięte. Izba uznaje jednak za niecelowe przedstawienie szczegółowej analizy merytorycznych podstaw ich oddalenia. W tym zakresie stanowisko Zamawiającego

zostało uznane za prawidłowe i zasadne (w zakresie zarzutów nr 6 i 7 Izba uznała

za prawidłowe również wyjaśnienia i argumenty zawarte w piśmie procesowych Przystępującego Safege).

1447/26

W zakresie zarzutów dotyczących samooczyszczenia złożonego w postępowaniu przez Przystępującego Safege Izba oddalając odwołanie, rozstrzygnęła o zarzutach z uwzględnieniem art. 555 Pzp. Tym samym samooczyszczenie złożone przez wykonawcę podlegało ocenie wyłącznie przez pryzmat argumentów podniesionych przez Odwołującego MGGP.

Kluczowe znaczenie dla oddalenia zarzutów miał fakt, że Odwołujący MGGP oparł się przede wszystkim na własnych opiniach dotyczących przedmiotowego samooczyszczenia. Odwołujący oczywiście jest uprawniony do własnej, krytycznej oceny dokumentów konkurencyjnego wykonawcy, niezależnie od tego czy ocena ta wynika z przekonania czy taktyki procesowej. Odwołujący nie wykazał jednak, że jego twierdzenia o nieskuteczności samooczyszczenia Przystępującego mają potwierdzenie w faktach. Odwołujący nie był zatem w stanie udowodnić, że procedura naprawcza nie została przez konkurenta wdrożona

w sposób rzeczywisty i skuteczny.

Izba wzięła również pod uwagę, co zresztą pośrednio wynika również ze stanowiska Odwołującego MGGP, że między zdarzeniami stanowiącymi podstawę wcześniejszych wykluczeń Safege z postępowań (na podstawie art. 109 ust. 1 pkt

8 Pzp) a podjętymi działaniami naprawczymi istnieje bezpośredni związek. Przystępujący zdiagnozował przyczyny wcześniejszych naruszeń i podjął działania zapobiegawcze, a Odwołujący nie zdołał wykazać ich nieskuteczności – porzekał w tej mierze wyłącznie na opiniach i twierdzeniach.

Nie potwierdziły się również twierdzenia Odwołującego MGGP o posłużeniu się przez Przystępującego nieprawdziwymi informacjami dotyczącymi doświadczenia personelu

w zakresie dotyczących warunków udziału w postępowaniu. Odwołujący nie wykazał,

by informacje dotyczące rozjazdów z Grodziska Mazowieckiego były nieprawdziwe. Izba podkreśla, że w ta część argumentacji była przedmiotem oceny również w zakresie oddalonego odwołania KIO 1646/26 – gdzie Izba uznała stanowisko Zamawiającego

za zasadne. Podkreślenia wymaga jednak, że nawet, gdyby ww. inwestycja nie potwierdzała spełnienia warunku udziału przez Przystępującego, nie oznacza to automatycznie,

że informacje były nieprawdziwe.

W konsekwencji zarzuty podlegały oddaleniu.

W zakresie dotyczącym kosztów zatrudnienia personelu oraz wartości nadzorowanych robót, po przeprowadzeniu dowodu z dokumentacji postępowania, Izba uznała za zasadną argumentację podniesioną przez Przystępującego w piśmie procesowym złożonym

w odpowiedzi na odwołanie:

„(...) pomimo kwestionowania przez Odwołującego przyjętej przez SAFEGE stawki 5750 zł, MGGP (w ramach przedmiotowego zarzutu i prezentowanych w odwołaniu wyliczeń) nie uwzględniło możliwości korzystania przez SAFEGE z obniżonych składek na ubezpieczenie wypadkowe, z których korzysta SAFEGE, co ma znaczenie dla poczynionych założeń kalkulacyjnych.

Przyjmując to, że od 1 stycznia 2026 r. wysokość minimalnego wynagrodzenia za prace wynosi 4806 zł brutto, to w przypadku SAFEGE całkowity koszt zatrudnienia pracownika

z uwzględnieniem ww. stawki wynosi 5742,22 zł, czyli mniej niż kwota zadeklarowana

w ofercie. Na koszt ten składają się następujące składki:

a.składka na ubezpieczenie emerytalne: 469,07 zł,

b.składka na ubezpieczenie rentowe: 312,39 zł,

c.składka na ubezpieczenie wypadkowe: 32,20 zł (obliczone w następujący sposób $4806 \times 0,67\%$ - na podstawie zawiadomienia ZUS z dnia 23 marca 2025 r. o wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe – dowód w załączeniu),

d.składka na Fundusz Pracy: 117,75 zł,

e.składka na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych: 4,81 zł.

Tym samym łączna wysokość składki pracodawcy to: 936,22 zł, a łączny koszt zatrudnienia pracownika to właśnie 5742,22 zł.

Skoro więc w ofercie Uczestnika postępowania dla przedmiotowych stanowisk wskazana jest stawka 5750 zł, to ustawowe wymogi związane z koniecznością uwzględniania wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w roku 2026 należy uznać za spełnione.

Odwołujący nie wykazał przy tym, aby pozostałe koszty związane z zatrudnieniem pracownika w oparciu o umowę o pracę (takie jak np. szkolenia BHP, badania lekarskie etc., koszty zastępstw) musiały być obowiązkowo agregowane w tej konkretnej pozycji formularza cenowego. Nie jest to zresztą praktyką rynkową i takie koszty standardowo zabezpieczane są przez wykonawców w pozycjach ogólnych, takich jak choćby koszty pośrednie (Koszty Zarządu), czego Odwołujący zdaje się w ogóle nie brać pod uwagę, próbując narzucić jeden tylko możliwy sposób kalkulowania ceny ofertowej.

Określenie wartości nadzorowanych robót (ad. zarzut „e” z petitum odwołania).

MGGP, w ramach kolejnego zarzutu ewentualnego, zarzuca Zamawiającemu naruszenie przepisu art.128 ust. 1 Pzp poprzez zaniechanie wezwania SAFEGE do uzupełnienia Wykazu usług w zakresie warunku udziału w postępowaniu opisanego w pkt 8.6.1 IDW pomimo tego, że złożone przez SAFEGE dokumenty nie pozwalały na jednoznaczną identyfikację spełnienia tego warunku, czemu Uczestnik postępowania zaprzecza.

Niespełnienia wyżej wymienionego warunku udziału w Postępowaniu Odwołujący upatruje

w tym, że na potrzeby określenia wartości nadzorowanych robót Uczestnik postępowania dokonał sumowania wartości nadzorowanych przez siebie robót budowlanych, realizowanych w ramach czterech kontraktów, tj. LOT A, B, C i D. Zdaniem MGGP wartość ta powinna

być przedstawiona i spełniona oddzielnie dla każdego kontraktu wykonawcy robót budowlanych.

Uczestnik postępowania nie zgadza się z przedmiotowym zarzutem i stoi na stanowisku,

że zarzut ten sformułowany jest w oderwaniu od literalnego brzmienia warunku i całkowicie wypacza jego istotę. Należy

bowiem zwrócić uwagę, że warunek postawiony w pkt 8.6.1 IDW odnosi się do zdolności zawodowej wykonawcy, a więc badane jest doświadczenie wykonawcy w świadczeniu usług nadzoru, a nie w wykonywaniu robót budowlanych.

W związku z tym, w pkt 8.6.1 IDW, Zamawiający wskazał, że:

w zakresie warunku określonego w punkcie 8.2.2. IDW wymagane jest wykazanie przez Wykonawcę wykonania, w okresie ostatnich 10 (dziesięciu) lat przed upływem terminu składania ofert, (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie),

co najmniej 1 (jednej) usługi polegającej na zarządzaniu inwestycją i sprawowaniu nadzoru nad realizacją robót budowlanych, z wyłączeniem nadzoru w okresie gwarancji, w zakresie budowy lub przebudowy zelektryfikowanej lub elektryfikowanej linii kolejowej, przy czym usługi te muszą dotyczyć robót budowlanych, których łączna wartość zakończonych lub odebranych świadectwem przejęcia (protokołem odbioru końcowego lub innym równoważnym dokumentem) robót wynosi co najmniej 500 000 000,00 (pięćset milionów) PLN brutto.

Zamawiający oczekiwał więc wykazania się doświadczeniem w realizowaniu usługi polegającej na zarządzaniu inwestycją i sprawowaniu nadzoru nad robotami budowlanymi, które obejmowały określony zakres – stąd dalsze pkt od 1 do 11, który wskazywały

na określone cechy robót budowlanych będących przedmiotem nadzoru.

Celem wykazania spełnienia przedmiotowego warunku SAFEGE co do zasady pokazał

2 usługi nadzoru – pierwsza z nich prezentowała doświadczenie w zakresie nadzorowania robót budowlanych objętych pkt 1,2, 4 – 11, a druga usługa dotyczyła zakresu robót ujętych

w pkt 3 pkt 8.6.1 IDW. W odniesieniu do każdej z tych usług nadzorczych (umów na nadzór) Zamawiający postawił warunek, że: „łączna wartość zakończonych lub odebranych świadectwem przejęcia (protokołem odbioru końcowego lub innym równoważnym dokumentem) robót wynosi co najmniej 500 000 000,00 (pięćset milionów) PLN brutto”.

Skoro w ramach jednej umowy nadzorczej, ujętej w pozycji 1 Wykazu usług, opiekującej

na wartość przeszło 47 mln zł netto, SAFEGE nadzorował łącznie 4 kontrakty (LOTY A, B, C, D), to Zamawiający nada oczekiwał podania łącznej wartości robót składających

się na wszystkie kontrakty na roboty budowlane, zwłaszcza, że tworzyły one jedno przedsięwzięcie inwestycyjne. Tylko bowiem takie sumowanie wartości robót budowlanych pozwalało zobrazować skalę doświadczenia zdobytego przez Uczestnika postępowania

w ramach jednej umowy na nadzór, która została przedstawiona jako usługa referencyjna. Właśnie z tego względu Zamawiający wprost odwołał się do „łącznej” wartości zakończonych robót po to, aby pokazać konieczność ich sumowania w ramach całej umowy na nadzór.

W przeciwnym wypadku słowo „łączna” wartość w ogóle nie pojawiałoby się w warunku.

Uczestnik postępowania, nie zgadza się przy tym z twierdzeniem Odwołującego, że skoro

dla każdego z nadzorowanych kontraktów budowlanych wydawane było odrębne świadectwo przejęcia, to „zgodnie z definicją zawartą w IDW każdy z nich stanowi odrębną usługę

w rozumieniu warunku udziału w postępowaniu”. Nie należy zrównywać usługi nadzoru

z kontraktem na wykonanie robót budowlanych. W niniejszym stanie faktycznym mamy

do czynienia z 1 usługą nadzoru, realizowaną przez SAFEGE w ramach jednej umowy,

w ramach której powierzono Uczestnikowi do wykonania usługi nadzoru nad czterema kontraktami budowlanymi, tworzącymi jedno przedsięwzięcie inwestycyjne. Fakt,

że w następstwie zrealizowanych robót budowlanych zostały wydane odrębne świadectwa przejęcia nie zmienia faktu, że Uczestnik postępowania zrealizował jedną usługę nadzoru.

Tym samym sumowanie wartości robót budowlanych będących przedmiotem nadzoru

w ramach referencyjnego zadania było w pełni zasadne, a referencyjna usługa potwierdza spełnienie przez SAFEGE warunku udziału w Postępowaniu, o którym mowa w pkt 8.6.1

pkt 1,2,4-11 IDW”.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku sprawy

na podstawie art. 575 Pzp oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania

(Dz. U. z 2020 r. poz. 2637).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący .....

.....

